

Euroopan unionin virallinen lehti

C 19



Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

63. vuosikerta

20. tammikuuta 2020

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2020/C 19/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut Euroopan unionin virallisessa lehdessä.	1
--------------	---	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2020/C 19/02	asia C-92/16: Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 3.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada – Espanja) – Bankia SA v. Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez ja Sheyla-Jeanneth Felix Caiza (Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – 6 ja 7 artikla – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Ennenaikaista erääntymistä koskeva sopimusehto kiinnelainasopimuksessa – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Samanlainen kysymys kuin kysymys, johon unionin tuomioistuin on jo antanut ratkaisun, tai kysymys, johon annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä – Ehdon toteaminen osittain kohtuuttomaksi – Kansallisen tuomioistuimen toimivalta, kun kyse on kohtuuttomaksi todetusta ehdosta – Kohtuuttoman ehdon korvaaminen kansallisen oikeuden säännöksellä – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta – Kysymys, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat).	2
--------------	--	---

FI

2020/C 19/03	asia C-167/16: Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 3.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santander – Espanja) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA v. Fernando Quintano Ujeta ja María Isabel Sánchez García (Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – 6 ja 7 artikla – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Ennenaikaista erääntymistä koskeva sopimusehto kiinnelainasopimuksessa – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Samanlainen kysymys kuin kysymys, johon unionin tuomioistuin on jo antanut ratkaisun, tai kysymys, johon annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä – Ehdon toteaminen osittain kohtuuttomaksi – Kansallisen tuomioistuimen toimivalta, kun kyse on kohtuuttomaksi todetusta ehdosta – Kohtuuttoman ehdon korvaaminen kansallisen oikeuden säännöksellä – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta – Kysymys, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)	3
2020/C 19/04	asia C-486/16: Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 3.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante – Espanja) – Bankia SA v. Alfredo Sánchez Martínez ja Sandra Sánchez Triviño (Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – 6 ja 7 artikla – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Ennenaikaista erääntymistä koskeva sopimusehto kiinnelainasopimuksessa – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Samanlainen kysymys kuin kysymys, johon unionin tuomioistuin on jo antanut ratkaisun, tai kysymys, johon annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä – Kansallisen tuomioistuimen toimivalta, kun kyse on kohtuuttomaksi todetusta ehdosta – Kohtuuttoman ehdon korvaaminen kansallisen oikeuden säännöksellä – Tehokkuusperiaate – Menettelyllistä itsemääräämisoikeutta koskeva periaate)	4
2020/C 19/05	asia C-801/18: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 5.9.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt conseil supérieur de la sécurité sociale – Luxemburg) – EU v. Caisse pour l’avenir des enfants (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Yhdenvertainen kohtelu – SEUT 45 artikla – Asetus (EY) N:o 883/2004 – 4 artikla – Työskentelyjäsenvaltion ja kolmannen maan välinen sosiaaliturvasopimus – Perhe-etuudet – Soveltaminen rajatytöntekijään, joka ei ole sopimuksen osapuolena olevan valtion kansalainen eikä asukas)	4
2020/C 19/06	asia C-262/19: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 11.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Polymeles Protodikeio Athinon – Kreikka) – RM ja SN v. Agrotiki Trapeza Ellados AE (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 94 artikla – Valtiontuet – Viljelijöille myönnettyjen pankkilainojen vakuutena olevien kiinnitysten vahvistaminen – Kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan enimmäismäärä summalle, jota varten kiinnitykset vahvistetaan – Puutteellinen selostus syistä, joiden vuoksi ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on ryhtynyt tarkastelemaan kysymystä unionin oikeuden tiettyjen säännösten tulkinnasta – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	5
2020/C 19/07	asia C-491/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu on esittänyt 27.7.2018 – Mennica Wrocławska sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	6
2020/C 19/08	asia C-583 P: Valitus, jonka Belén Bernaldo de Quirós on tehnyt 30.7.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-273/18, Bernaldo de Quirós v. komissio, 5.6.2019 antamasta tuomiosta	6
2020/C 19/09	asia C-612/19 P: Valitus, jonka CC on tehnyt 14.8.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-248/17 RENV, CC v. parlamentti, 13.6.2019 antamasta tuomiosta	7
2020/C 19/10	asia C-655719: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Alba Iulia (Romania) on esittänyt 30.8.2019 – LN v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu ja Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov	8
2020/C 19/11	asia C-709/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 25.9.2019 – Vereniging van Effectenbezitters v. BP plc	9
2020/C 19/12	asia C-719/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 30.9.2019 – FS v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	10

2020/C 19/13	asia C-720/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 30.9.2019 – GR v. Stadt Duisburg	10
2020/C 19/14	asia C-738/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 7.10.2019 – A v. B ja C	11
2020/C 19/15	asia C-742/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 10.10.2019 – B.K. v. Slovenian valtio.	12
2020/C 19/16	asia C-746/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.o 17 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 14.10.2019 – UD v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona	12
2020/C 19/17	asia C-756/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Portugali) on esittänyt 15.10.2019 – Ramada Storax SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2020/C 19/18	asia C-758/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Polymeles Protodikeio Athinon (Kreikka) on esittänyt 16.10.2019 – OH v. ID	14
2020/C 19/19	asia C-760/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 16.10.2019 – JCM Europe (UK) Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	15
2020/C 19/20	asia C-766/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judicial da Comarca dos Azores (Portugali) on esittänyt 18.10.2019 – RF v. SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA	15
2020/C 19/21	asia C-768/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 18.10.2019 – Saksan liittotasavalta v. SE	16
2020/C 19/22	asia C-771/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 21.10.2019 – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. ja LDK Symvouloi Michanikoi A.E. v. Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP) ja ATTIKO METRO A.E.	18
2020/C 19/23	asia C-774/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 22.10.2019 – A.B. ja B.B. v. Personal Exchange International Limited.	19
2020/C 19/24	asia C-776/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – VB ja WA v. BNP Paribas Personal Finance SA	19
2020/C 19/25	asia C-777/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – XZ ja YY v. BNP Paribas Personal Finance SA	21
2020/C 19/26	asia C-778/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – ZX v. BNP Paribas Personal Finance SA	23
2020/C 19/27	asia C-779/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – AV v. BNP Paribas Personal Finance SA ja Procureur de la République	24

2020/C 19/28	asia C-780/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – BW ja CX v. BNP Paribas Personal Finance SA ja Procureur de la République	26
2020/C 19/29	asia C-781/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – DY ja EX v. BNP Paribas Personal Finance SA	28
2020/C 19/30	asia C-782/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – FA v. BNP Paribas Personal Finance SA	29
2020/C 19/31	asia C-783/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Barcelona (Espanja) on esittänyt 22.10.2019 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne v. GB	31
2020/C 19/32	asia C-795/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Riigikohus (Viro) on esittänyt 29.10.2019 – XX v. Tartu vangla	32
2020/C 19/33	asia C-799/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Okresný súd Košice I (Slovakia) on esittänyt 30.10.2019 – NI, OJ ja PK v. Sociálna poisťovňa	32
2020/C 19/34	asia C-812/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 4.11.2019 – Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial v. Skatteverket	33
2020/C 19/35	asia C-813/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Ranska) on esittänyt 5.11.2019 – MN	34
2020/C 19/36	asia C-821/19: Kanne 8.11.2019 – Euroopan komissio v. Unkari	34
2020/C 19/37	asia C-847/19 P: Valitus, jonka Achemos Grupė UAB ja Achema AB ovat tehneet 20.11.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-417/16, Achemos Grupė ja Achema v. komissio, 12.9.2019 antamasta tuomiosta	35
2020/C 19/38	asia C-849/19: Kanne 21.11.2019 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta	36
2020/C 19/39	asia C-856/19: Kanne 25.11.2019 – Euroopan komissio v. Unkari	37
2020/C 19/40	asia C-569/17: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 10.7.2019 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta, väliintulijana Ranskan tasavalta	38
2020/C 19/41	asia C-580/18 P: Unionin tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan määräys 14.8.2019 – Valittajana Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH sekä muina osapuolina Lotte Co. Ltd ja Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)	38
2020/C 19/42	asia C-751/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 29.8.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt du Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) – Portugali) – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira	39
2020/C 19/43	asia C-781/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 16.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale ordinario di Roma – Italia) – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.) v. Soundreef Ltd ..	39

2020/C 19/44	asia C-180/19: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Düsseldorf – Saksa) – flightright GmbH v. Eurowings GmbH.....	39
2020/C 19/45	asia C-247/19: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 19.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta – Espanja) – HC ja ID v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.....	40
2020/C 19/46	asia C-327/19: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 29.8.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille Nobina Finland Oy.....	40
2020/C 19/47	asia C-345/19: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 26.8.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Düsseldorf – Saksa) – EUflight.de GmbH v. Eurowings GmbH.....	40
2020/C 19/48	asia C-370/19: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 22.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Hamburg – Saksa) – GE v. Société Air France.....	41
Unionin yleinen tuomioistuin		
2020/C 19/49	asia T-287/16 RENV: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.11.2019 – Belgia v. komissio (Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto – Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot – Belgialle aiheutuneet menot – Aiheettomasti maksetut vientituet – Jäsenvaltion laitoksen syyksi luettava takaisinperinnän laiminlyönti – Kaikkiin mahdollisiin oikeussuojakeinoihin ei ole turvauduttu ennen vahingonkorvauskanteen nostamista – Oikeasuhteisuus).....	42
2020/C 19/50	asia T-502/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.11.2019 – Missir Mamachi di Lusignano ym. v. komissio (Henkilöstö – Virkamiehet – Virkamiehen ja hänen puolisonsa murha – Velvollisuus taata unionin palveluksessa olevan henkilöstön turvallisuus – Toimielimen vastuu kuolleen virkamiehen oikeudenomistajien henkisestä kärsimyksestä – Virkamiehen äiti, veli ja sisar – Vahingonkorvauskanne – Tutkittavaksi ottaminen – SEUT 270 artiklaan perustuva asiavaltuus – Henkilöstösäännöissä tarkoitettu henkilö – Kohtuullinen aika).....	43
2020/C 19/51	asia T-31/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.11.2019 – Izuzquiza ja Semsrott v. Frontex (Oikeus tutustua asiakirjoihin – Asetus (EY) N:o 1049/2001 – Asiakirjat, jotka liittyvät Keskeisellä Välimerellä vuonna 2017 toteutettuun Frontexin laivasto-operaatioon – Operaatioon osallistuneet alukset – Tutustumisoikeuden epääminen – Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohta – Yleisen edun suojaan yleisen turvallisuuden alalla koskeva poikkeus).....	44
2020/C 19/52	asia T-527/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.11.2019 – K.A. Schmersal Holding v. EUIPO – Tecnum (tec.nicum) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin tec.nicum rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi kansallinen kuviomerkki TECNIUM – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Palvelujen samankaltaisuus – Merkkien samankaltaisuus – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Aiemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö – Asetuksen 2017/1001 18 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta ja 47 artiklan 2 ja 3 kohta – Muoto, joka poikkeaa ainoastaan sellaisten osatekijöiden osalta, jotka eivät vaikuta erottamiskykyyn – Ensimmäistä kertaa vasta unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt todisteet).....	44
2020/C 19/53	asia T-592/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.11.2019 – Wywiał-Przȳda v. komissio (Henkilöstö – Sopimussuhteiset toimihenkilöt – Palkkaus – Päätös olla myöntämättä ulkomaankorvausta – Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 4 artiklan 1 kohdan a alakohta – Toiselle valtiolle suoritettut palvelukset – Diplomaattiasema – Viiden vuoden viitejakso).....	45
2020/C 19/54	asia T-642/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.11.2019 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermaFaes Atopimed) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus sanamerkin DermaFaes Atopimed rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi EU-sanamerkki Dermowas – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta).....	46

2020/C 19/55	asia T-643/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.11.2019 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus sanamerkin DermoFaes rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi EU-sanamerkki Dermowas – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	46
2020/C 19/56	asia T-695/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.11.2019 – Werner v. EUIPO – Merck (fLORAMED) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin fLORAMED rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi EU-sanamerkki MEDIFLOR – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	47
2020/C 19/57	asia T-711/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.11.2019 – Wyld v. EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus sanamerkin wyld rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi kansainvälinen sanamerkki WILD CRISP – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Rekisteröintihakemuksen hylkääminen osittain)	48
2020/C 19/58	asia T-276/13 RENV: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.11.2019 – Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto (Polkumyyni – Yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonti – Lopullinen polkumyöntitulli – Riidanalaisen toimen kumoaminen – Oikeussuojan tarpeen lakkaaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen)	48
2020/C 19/59	asia T-618/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.11.2019 – ZI v. komissio (Henkilöstö – Virkamiehet – Yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän antama suoja – Virkamiehen puolison kuuluminen järjestelmään – Oikeussuojan tarpeen puuttuminen – Tutkimatta jättäminen)	49
2020/C 19/60	asia T-740/18 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 26.9.2019 – Taminco v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja – Kasvinsuojeluaineet – Asetus (EY) N:o 1107/2009 – Tehoaine tiraami – Markkinoille saattamista koskevan luvan hyväksymisedellytykset – Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus – Kiireellisyysedellytys ei täyty)	50
2020/C 19/61	asia T-147/19: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.11.2019 – Flovax v. EUIPO – Dagniaux ja Gervais Danone (GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923) (EU-tavaramerkki – Mitättömyysvaatimus – EU-kuviomerkki GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923 – Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen – Oikeusriita on menettänyt kohteensa – Lausunnon antamisen raukeaminen)	50
2020/C 19/62	asia T-181/19: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.11.2019 – Dickmanns v. EUIPO (Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Irtisanomislausekkeella varustettu määräaikainen sopimus – Lauseke, jonka mukaan sopimus päättyy, jos toimihenkilön nimeä ei ole merkitty kilpailun varallaololuetteloon – Puhtaasti vahvistava toimi – Valitusaike – Tutkimatta jättäminen)	51
2020/C 19/63	asia T-518/19 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 26.9.2019 – Sipcam Oxon v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja – Kasvinsuojeluaineet – Asetus (EY) N:o 1107/2009 – Tehoaine klorotaloniili – Markkinoille saattamista koskevan luvan hyväksymisedellytykset – Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus – Kiireellisyysedellytys ei täyty)	52
2020/C 19/64	asia T-549/19 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 26.9.2019 – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja – Harvinaislääke – Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus – Kiireellisyysedellytys ei täyty)	53
2020/C 19/65	asia T-568/19 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 26.9.2019 – Micros Food Safety v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja – Bakteeriofagi – Listeria – Listex™ P100 – Tutkimatta jättäminen)	53
2020/C 19/66	asia T-719/19: Kanne 23.10.2019 Northgate ja Northgate Europe v. komissio	54

2020/C 19/67	asia T-726/19: Kanne 25.10.2019 – LSEGH (Luxembourg) ja London Stock Exchange Group Holdings (Italy) v. komissio.	55
2020/C 19/68	asia T-728/19: Kanne 29.10.2019 – PL v. komissio	56
2020/C 19/69	asia T-731/19: Kanne 29.10.2019 – Arris Global v. komissio	57
2020/C 19/70	asia T-79/19: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.11.2019 – Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol v. komissio.	58
2020/C 19/71	asia T-537/19: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.11.2019 – DK v. GSA	58

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut Euroopan unionin virallisessa lehdessä

(2020/C 19/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 10, 13.1.2020

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 432, 23.12.2019

EUVL C 423, 16.12.2019

EUVL C 413, 9.12.2019

EUVL C 406, 2.12.2019

EUVL C 399, 25.11.2019

EUVL C 383, 11.11.2019

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 3.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada – Espanja) – Bankia SA v. Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez ja Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

(asia C-92/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – 6 ja 7 artikla – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Ennenaikaista erääntymistä koskeva sopimusehto kiinnelainasopimuksessa – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Samanlainen kysymys kuin kysymys, johon unionin tuomioistuin on jo antanut ratkaisun, tai kysymys, johon annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä – Ehdon toteaminen osittain kohtuuttomaksi – Kansallisen tuomioistuimen toimivalta, kun kyse on kohtuuttomaksi todetusta ehdosta – Kohtuuttoman ehdon korvaaminen kansallisen oikeuden säännöksellä – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta – Kysymys, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)

(2020/C 19/02)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Fuenlabrada

Asianosaiset

Kantaja: Bankia SA

Vastaajat: Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez ja Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

Määräysosa

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 ja 7 artiklaa on tulkittava yhtäältä siten, että ne ovat esteenä sille, että kohtuuttomaksi todettu ennenaikaista erääntymistä koskeva ehto kiinnelainasopimuksessa pidetään osittain voimassa siten, että kansallinen tuomioistuin poistaa tekijät, jotka tekevät siitä kohtuuttoman. Sitä vastoin kyseiset artiklat eivät ole esteenä sille, että kansallinen tuomioistuin korjaa sellaisen kohtuuttoman ehdon pätemättömyyden, jonka sanamuoto perustuu suurelta osin sellaiseen lain säännökseen, jota sovelletaan, kun sopimuspuolet ovat tästä sopineet, korvaamalla ehto kyseisen lain säännöksen uudella sanamuodolla, joka on tullut voimaan sopimuksen tekemisen jälkeen, kun kyseessä oleva sopimus ei voi jäädä voimaan, jos kyseinen kohtuuton ehto poistetaan, ja kun koko sopimuksen pätemättömäksi toteamisesta aiheutuu kuluttajalle erityisen haitallisia seurauksia.

⁽¹⁾ EUVL C 156, 2.5.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 3.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santander – Espanja) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA v. Fernando Quintano Ujeta ja María Isabel Sánchez García

(asia C-167/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – 6 ja 7 artikla – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Ennen aikaista erääntymistä koskeva sopimusehto kiinnelainasopimuksessa – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Samanlainen kysymys kuin kysymys, johon unionin tuomioistuin on jo antanut ratkaisun, tai kysymys, johon annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä – Ehdon toteaminen osittain kohtuuttomaksi – Kansallisen tuomioistuimen toimivalta, kun kyse on kohtuuttomaksi todetusta ehdosta – Kohtuuttoman ehdon korvaaminen kansallisen oikeuden säännöksellä – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta – Kysymys, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)

(2020/C 19/03)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Asianosaiset

Kantaja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Vastaajat: Fernando Quintano Ujeta ja María Isabel Sánchez García

Määräysosa

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 ja 7 artiklaa on tulkittava yhtäältä siten, että ne ovat esteenä sille, että kohtuuttomaksi todettu ennen aikaista erääntymistä koskeva ehto kiinnelainasopimuksessa pidetään osittain voimassa siten, että kansallinen tuomioistuin poistaa tekijät, jotka tekevät siitä kohtuuttoman. Sitä vastoin kyseiset artiklat eivät ole esteenä sille, että kansallinen tuomioistuin korjaa sellaisen kohtuuttoman ehdon pätemättömyyden, jonka sanamuoto perustuu suurelta osin sellaiseen lain säännökseen, jota sovelletaan, kun sopimuspuolet ovat tästä sopineet, korvaamalla ehto kyseisen lain säännöksen uudella sanamuodolla, joka on tullut voimaan sopimuksen tekemisen jälkeen, kun kyseessä oleva sopimus ei voi jäädä voimaan, jos kyseinen kohtuuton ehto poistetaan, ja kun koko sopimuksen pätemättömäksi toteamisesta aiheutuu kuluttajalle erityisen haitallisia seurauksia.

⁽¹⁾ EUVL C 200, 6.6.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 3.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante – Espanja) – Bankia SA v. Alfredo Sánchez Martínez ja Sandra Sánchez Triviño

(asia C-486/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – 6 ja 7 artikla – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Ennen aikaista erääntymistä koskeva sopimusehto kiinnelainasopimuksessa – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Samanlainen kysymys kuin kysymys, johon unionin tuomioistuin on jo antanut ratkaisun, tai kysymys, johon annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä – Kansallisen tuomioistuimen toimivalta, kun kyse on kohtuuttomaksi todetusta ehdosta – Kohtuuttoman ehdon korvaaminen kansallisen oikeuden säännöksellä – Tehokkuusperiaate – Menettelyllistä itsemääräämisoikeutta koskeva periaate)

(2020/C 19/04)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Alicante

Asianosaiset

Kantaja: Bankia SA

Vastaajat: Alfredo Sánchez Martínez ja Sandra Sánchez Triviño

Määräysosa

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 7 artiklan 1 kohtaa ja tehokkuusperiaatetta on pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että kansallista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta sitoo muutoksenhakutuomioistuimen antama ratkaisu, jonka mukaan ulosmittausmenettely on pantava vireille ottaen huomioon se, miten vakavasti kuluttaja on laiminlyönyt kiinnelainasopimuksesta johtuvia velvollisuuksiaan, vaikka kyseisessä sopimuksessa on ehto, joka on todettu kohtuuttomaksi lainvoiman saaneella aiemmalla tuomioistuinratkaisulla, joka ei ole oikeusvoimainen kansallisen oikeuden mukaan.

⁽¹⁾ EUVL C 441, 28.11.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 5.9.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt conseil supérieur de la sécurité sociale – Luxemburg) – EU v. Caisse pour l'avenir des enfants

(asia C-801/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Yhdenvertainen kohtelu – SEUT 45 artikla – Asetus (EY) N:o 883/2004 – 4 artikla – Työskentelyjäsenvaltion ja kolmannen maan välinen sosiaaliturvasopimus – Perhe-etuudet – Soveltaminen raja-työntekijään, joka ei ole sopimuksen osapuolena olevan valtion kansalainen eikä asukas)

(2020/C 19/05)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil supérieur de la sécurité sociale

Asianosaiset

Valittaja: EU

Vastapuoli: Caisse pour l'avenir des enfants

Määräysosa

SEUT 45 artiklaa, luettuna yhdessä sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 4 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät maksamasta toisen jäsenvaltion kansalaiselle, joka työskentelee ensin mainitussa jäsenvaltiossa siellä kuitenkin asumatta, perhe-etuuksia hänen kolmannessa maassa äitinsä kanssa asuvan lapsensa osalta, kun mainitut viranomaiset katsovat samojen, mainittujen etuuksien myöntämisedellytysten täytyessä ensin mainitun jäsenvaltion ja kyseisen kolmannen maan välillä tehdyn kahdenvälisen kansainvälisen sosiaaliturvasopimuksen johdosta, että niiden oman maan kansalaisilla ja asukkailla on oikeus perhe-etuuksiin, jolleivät kyseiset viranomaiset voi esittää objektiivista perustelua kieltäytymiselleen.

(¹) EUVL C 82, 4.3.2019.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 11.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Polymeles Protodikeio Athinon – Kreikka) – RM ja SN v. Agrotiki Trapeza Ellados AE

(asia C-262/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 94 artikla – Valtiontuet – Viljelijöille myönnettyjen pankkilainojen vakuutena olevien kiinnitysten vahvistaminen – Kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan enimmäismäärä summalle, jota varten kiinnitykset vahvistetaan – Puutteellinen selostus syistä, joiden vuoksi ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on ryhtynyt tarkastelemaan kysymystä unionin oikeuden tiettyjen säännösten tulkinnasta – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2020/C 19/06)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Polymeles Protodikeio Athinon

Asianosaiset

Kantaja: RM ja SN

Vastaaja: Agrotiki Trapeza Ellados AE

Määräysosa

Polymeles Protodikeio Athinonin (Ateenan alioikeus, Kreikka) 8.2.2019 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

(¹) EUVL C 187, 3.6.2019.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu on esittänyt 27.7.2018 – Mennica Wrocławska sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(asia C-491/18)

(2020/C 19/07)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Mennica Wrocławska sp. z o.o.

Vastapuoli: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on 13.12.2018 antamallaan määräyksellä todennut, että yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 13.7.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/45/EU, 168 artiklan a alakohtaa, 178 artiklan a alakohtaa ja 226 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että kansalliset veroviranomaiset epäävät verovelvolliselta oikeuden vähentää maksettu tai maksettava arvonlisävero pelkästään sen vuoksi, että laskuissa on yksilöity virheellisesti kyseisten liiketoimien kohteena olevat tavarat, vaikka verovelvollinen on esittänyt – ennen kuin veroviranomaiset ovat tehneet sitä koskevan verotuspäätöksen – veroviranomaisille liiketoimien tosiasiallisen kohteen määrittämiseksi tarpeelliset asiakirjat ja selvitykset

Valitus, jonka Belén Bernaldo de Quirós on tehnyt 30.7.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-273/18, Bernaldo de Quirós v. komissio, 5.6.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-583 P)

(2020/C 19/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Belén Bernaldo de Quirós (edustaja: M. Casado García-Hirschfeld, avocate)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa tuomion 5.6.2019, Bernaldo de Quirós v. komissio (T-273/18)
- hyväksyy ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja esittää yhden ainoan valitusperusteen, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla, tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja esittänyt oikeudellisesti virheellisiä perusteluja.

Unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämässään toisessa kanneperusteessa valittaja oli vedonnut puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan periaatteen loukkaamiseen henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 3 artiklan yhteydessä. Unionin yleinen tuomioistuin lausui tästä kanneperusteesta valituksenalaisen tuomion 81–94 kohdassa.

Valittaja katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen esittämät toteamukset ovat aineellisesti virheellisiä. Se katsoo, että valituksenalaista tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin yhtäältä sisäisillä säännöillä ei voida oikeuttaa henkilöstösääntöjen säännöksen noudattamatta jättämistä ja toisaalta kyseisissä säännöissä ei säädetä nimittävän viranomaisen toimivallan siirtämisestä. Lopuksi se katsoo, että henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 3 artiklan ja kyseisten sääntöjen 4 artiklan 4 kohdan säännösten tulkinta sisältää oikeudellisesti virheellisiä perusteluja.

Valitus, jonka CC on tehnyt 14.8.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-248/17 RENV, CC v. parlamentti, 13.6.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-612/19 P)

(2020/C 19/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: CC (edustaja: G. Maximini, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 13.6.2019 antama tuomio asiassa T-248/17 RENV on kumottava lukuun ottamatta oikeudenkäyntikuluja koskevaa tuomiolauselman 3 kohtaa
- Parlamentti on velvoitettava korvaamaan valittajalle aiheutuneet aineettomat ja aineelliset vahingot täysimääräisesti asiassa F-9/12 nostetussa kanteessa esitetyn laskentatavan mukaisesti
- Parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii kumoamaan osittain (tuomiolauselman 3 kohtaa lukuun ottamatta) unionin yleisen tuomioistuimen 13.6.2019 asiassa CC v. parlamentti, T-248/17 RENV, antaman tuomion, jolla unionin yleinen tuomioistuin on velvoittanut parlamentin maksamaan valittajalle 6 000 euroa ja korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan sekä hylännyt kanteen muilta osin.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi viiteen valitusperusteeseen:

- Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 106 artiklan rikkominen – Oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen

- Oikeudelliset virheet, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole toteuttanut pyydettyjä asian selvittämistoimia ja prosessinjohtotoimia
- Kilpailua koskevan ilmoituksen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla – Kumoamista koskevan tuomion noudattamatta jättäminen – Arvioinnin lainvastainen korvaaminen omalla arvioinnilla – Henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 2 kohdan rikkominen
- Oikeudellinen virhe, koska unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt tietyt toimet huomiotta mahdollisuuden menettämistä koskevassa arvioinnissa
- Mielivaltainen arviointi, oikeudellinen virhe, perustelujen puuttuminen, puolueellisuus.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Alba Iulia (Romania) on esittänyt 30.8.2019 – LN v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu ja Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

(asia C-655719)

(2020/C 19/10)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Alba Iulia

Pääasian asianosaiset

Vastapuoli: LN

Valittajat: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu ja Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112 (1) 2 artikla esteenä sille, että liiketointa, jolla sellainen verovelvollinen, joka velkojana lunastaa itselleen pakkotäytäntöönpanon kohteena olevan kiinteistön ja jonkin ajan kuluttua myy sen saadakseen takaisin velaksi antamansa määrän, pidetään liiketoimintana eli aineellisen tai aineettoman omaisuuden hyödyntämisenä jatkuvaluontoisessa tulonsaantitarkoituksessa?
- 2) Voidaanko tällaisen oikeustoimen tehnyttä henkilöä pitää direktiivin 2006/112 9 artiklassa tarkoitettuna verovelvollisena?

(1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 25.9.2019 – Vereniging van Effectenbezitters v. BP plc

(asia C-709/19)

(2020/C 19/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Vereniging van Effectenbezitters

Vastapuoli: BP plc

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1215/2012 (uudelleenlaadittu) (jäljempänä Bryssel I a -asetus) 7 artiklan 2 alakohtaa tulkittava siten, että Alankomaissa ja/tai Alankomaihin sijoittautuneessa pankissa ja/tai sijoituspalveluyrityksessä olevalla sijoitustilillä suoraan ilmenevä puhdas taloudellinen vahinko, joka on seurausta sijoituspäätöksistä, jotka on tehty kansainvälisen, julkisesti noteeratun yhtiön yleisesti maailmanlaajuisesti levittämien mutta virheellisten, puutteellisten ja harhaanjohtavien tietojen perusteella, on vahingon ilmenemispaikan (Erfolgsort) nojalla riittävä liittymäperuste Alankomaiden tuomioistuinten kansainväliselle toimivallalle?
- b) Jos näin ei ole, edellyttääkö Alankomaiden tuomioistuinten toimivaltaisuus muita erityisiä olosuhteita ja mitä ne ovat? Riittävätkö [jäljempänä 7 kohdassa] esitetyt erityiset olosuhteet antamaan Alankomaiden tuomioistuimelle toimivaltan?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen vastattava toisin, jos kyseessä olevan kanteen on nostanut Alankomaiden siviililain (Burgerlijk Wetboek) 3:305a §:n nojalla yhdistys, jonka tarkoituksena on itsenäisen oikeuden nojalla valvoa ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettua vahinkoa kärsineiden sijoittajien yhteisiä etuja, mistä seuraa muun muassa, että edellä tarkoitettujen sijoittajien kotipaikkoja ei ole vahvistettu, kuten ei myöskään yksittäisten ostotapahtumien tai sijoittajalla jo olevien osakkeiden myymättä jättämistä koskevien yksittäisten päätösten erityisiä olosuhteita?
- 3) Jos Alankomaiden tuomioistuimilla on Bryssel I a -asetuksen 7 artiklan 2 alakohdan perusteella toimivalta käsitellä siviililain 3:305a §:n nojalla nostettu kanne, onko kyseisillä tuomioistuimilla Bryssel I a -asetuksen 7 artiklan 2 alakohdan perusteella myös kansainvälinen ja sisäinen alueellinen toimivalta käsitellä kaikki ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettua vahinkoa kärsineiden sijoittajien sen jälkeen nostamat vahingonkorvauskanteet?
- 4) Jos edellä kolmannessa kysymyksessä tarkoitetuilla Alankomaiden tuomioistuimilla on kansainvälinen toimivalta mutta ei sisäistä alueellista toimivaltaa käsitellä kaikki ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettua vahinkoa kärsineiden sijoittajien nostamat vahingonkorvauskanteet, käytetäänkö sisäisen alueellisen toimivallan määrittämisessä silloin perusteena vahinkoa kärsineen sijoittajan kotipaikkaa, sen pankin sijoittautumispaikkaa, jossa sijoittajan henkilökohtainen pankkitili on, sen pankin sijoittautumispaikkaa, jossa sijoitustili on, vai jotakin muuta liittymää?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 30.9.2019 – FS v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**(asia C-719/19)**

(2020/C 19/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: FS

Vastapuoli: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 15 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tämän säännöksen perusteella tehty päätös, joka koskee unionin kansalaisen karkottamista vastaanottavan jäsenvaltion alueelta, katsotaan täytäntöön pannuksi eikä sillä ole enää oikeusvaikutuksia, kun kyseinen unionin kansalainen on todistettavasti poistunut vastaanottavan jäsenvaltion alueelta kyseisessä päätöksessä vapaaehtoiselle poistumiselle asetetun määräajan kuluessa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava myöntävästi, onko kyseisellä unionin kansalaisella siinä tapauksessa, että hän välittömästi palaa vastaanottavaan jäsenvaltioon, direktiivin 2004/38/EY 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oikeus enintään kolmen kuukauden oleskeluun vai voiko vastaanottava jäsenvaltio tehdä uuden karkottamispäätöksen estääkseen unionin kansalaista saapumasta toistuvasti lyhyeksi ajaksi vastaanottavaan jäsenvaltioon?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, onko kyseisen unionin kansalaisen siinä tapauksessa oleskeltava tietty määräaika vastaanottavan jäsenvaltion alueen ulkopuolella ja kuinka pitkä tämä määräaika on?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 158, s. 77.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 30.9.2019 – GR v. Stadt Duisburg**(asia C-720/19)**

(2020/C 19/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: GR

Vastaaja: Stadt Duisburg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Menettääkö turkkilaisen työntekijän perheenjäsen, joka voi kyseisen työntekijän perusteella saada oikeuksia ETY-Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan, kyseiset oikeudet siinä tapauksessa, että hän menettää aikaisemman kansalaisuutensa vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisuuden saadessaan?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: voiko turkkilaisen työntekijän perheenjäsen tällaisessa tilanteessa vedota edelleen ETY-Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 7 artiklan mukaisiin oikeuksiin siinä tapauksessa, että hän on menettänyt vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisuuden sen vuoksi, että hän on saanut takaisin aikaisemman kansalaisuutensa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 7.10.2019 – A v. B ja C

(asia C-738/19)

(2020/C 19/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A

Vastaajat: B ja C

Ennakkoratkaisukysymys

Miten on tulkittava direktiiviä 93/13/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti siihen sisältyvää kumulatiivisen vaikutuksen periaatetta arvioitaessa, onko vahingonkorvaus, jota vaaditaan velvollisuutensa täyttämättä jättäneeltä kuluttajalta (jäljempänä sopimussakkoehdoista), kyseisen direktiivin liitteessä olevan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettulla tavalla suhteettoman suuri, kun kyse on sopimussakkoehdoista, jotka liittyvät luonteeltaan erilaisiin laiminlyönteihin, joiden ei niiden luonteen vuoksi tarvitse tapahtua yhdessä, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa ei olekaan tapahtunut? Onko tässä yhteydessä merkityksellistä, että sen laiminlyönnin yhteydessä, jonka perusteella sopimussakkoa vaaditaan, vaaditaan myös vahingonkorvauksena oikeudenvastaisesti saadun voiton luovuttamista?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 10.10.2019 – B.K. v. Slovenian valtio

(asia C-742/19)

(2020/C 19/15)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Valittaja: B.K.

Vastapuoli: Slovenian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko direktiivin 2003/88/EY ⁽¹⁾ 2 artiklaa myös puolustuslalla työskenteleviin työntekijöihin tai rauhan aikana päivystävään sotilashenkilöstöön?
- 2) Ovatko direktiivin 2003/88/EY 2 artiklan säännökset esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan puolustuslalla työskentelevien työntekijöiden varallaoloa työpaikalla tai määrityssä paikassa (mutta ei kotona) taikka puolustuslalla työskentelevän sotilashenkilöstön päivystyksen aikaista läsnäoloa, jonka aikana kyseinen sotilashenkilöstö ei tosiasiallisesti tee työtä mutta sen on kuitenkin oltava läsnä kasarmilla, ei lueta työaikaan?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 14.10.2019 – UD v. Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(asia C-746/19)

(2020/C 19/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: UD

Vastaaja: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Espanjan valtio saattanut direktiivin 2008/115 (¹⁾) asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään (laki (Ley Orgánica) 4/2000, sellaisena kuin se on muutettuna lailla (Ley Orgánica) 2/2009), kun se on säilyttänyt laittoman oleskelun ensisijaisena seuraamuksena sakon ja vain raskauttavissa tapauksissa maastapoistamisen?
- 2) Voiko Espanjan valtio vedota yhdenmukaisen tulkinnan periaatteen nojalla direktiivin 2008/115 suoraan soveltamiseen jopa kansallisessa lainsäädännössä säädetyn vastaisesti ja ulkomaalaisen asemaa heikentäen?
- 3) Voidaanko lain 4/2000 55 §:n 1 momenttia ja 57 §:n 1 momenttia tulkita yhdenmukaisesti direktiivin 2008/115 kanssa, kun Espanjan kansallisessa lainsäädännössä on edelleen voimassa säännös, jonka mukaan ensisijainen seuraamus laittomasta oleskelusta on sakko, vai johtaisiko se päinvastoin tämän kansallisen lainsäädännön *contra legem* -tulkintaan?
- 4) Onko kansallisen tuomioistuimen edelleen määrättävä ensisijaisena seuraamuksena sakko ja raskauttavissa tapauksissa maastapoistaminen vai onko sen sitä vastoin välttämättä määrättävä kaikissa tapauksissa seuraamukseksi maastapoistaminen direktiivissä 2008/115 nimenomaisesti poissuljettuja tilanteita lukuun ottamatta?

(¹) Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY (EUVL 2008, L 348, s. 98).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Portugali) on esittänyt 15.10.2019 – Ramada Storax SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(asia C-756/19)

(2020/C 19/17)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ramada Storax SA

Vastaaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ (arvonlisäverodirektiivi) 90 ja 273 artiklaa sekä arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatetta, suhteellisuusperiaatetta ja perusoikeuksiin kuuluvia taloudellisia oikeuksia tulkittava siten, että niiden mukaista on se, että Portugalin lainsäätäjä rajoittaa 26.12.1984 annetulla lain tasoisella asetuksella (Decreto-Lei) nro 394-B/84 hyväksytyn Portugalin arvonlisäverokoodeksin (Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado, CIVA) 78 §:n 7 momentin b kohdassa maksukyvyttömyysmenettelyssä perimiskelvottomiksi katsottuihin saataviin liittyvän arvonlisäveron oikaisua siten, että oikaisu voidaan tehdä ainoastaan siinä säädettyissä tapauksissa (eli kun maksukyvyttömyysmenettely on päätetty käydä lyhennettynä sen jälkeen, kun 18.3.2004 annetulla lain tasoisella asetuksella (Decreto-Lei) nro 53/2004 hyväksytyn yritysten maksukyvyttömyyttä ja yrityssaneerausta koskevan koodeksin (Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas, CIRE) mukaisesta saatavien tarkastamista ja etuoikeusasemaan asettamista koskevasta tuomiosta on tullut lainvoimainen tai, tarvittaessa, kun kyseisen koodeksin 156 §:ssä tarkoitetun päätöksen kohteena oleva suunnitelma on hyväksytty), mistä seuraa, etteivät tätä varten kelpaa muiden jäsenvaltioiden tuomioistuinten ratkaisut, joissa vahvistetaan maksukyvyttömyysmenettelyssä vaadittujen saatavien olevan perimiskelvottomia?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Polymeles Protodikeio Athinon (Kreikka) on esittänyt 16.10.2019 – OH v. ID

(asia C-758/19)

(2020/C 19/18)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Polymeles Protodikeio Athinon

Pääasian asianosaiset

Kantaja: OH

Vastaaja: ID

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Vastaavatko pöytäkirjan⁽¹⁾ 11 artiklassa esiintyvät lainkäytöllisen koskemattomuuden ja koskemattomuuden käsitteet, sellaisina kuin ne on esitetty, tarkoitukseltaan toisiaan?
- 2) Koskeeko 11 artiklassa tarkoitettu lainkäytön koskemattomuus ja koskemattomuus rikosoikeudellisten menettelyjen lisäksi myös vahinkoa kärsineiden kolmansien osapuolten komission jäseniä vastaan nostamia siviilikanteita?
- 3) Voidaanko komission jäsentä koskeva lainkäytön koskemattomuus/koskemattomuus kumota myös siinä tapauksessa, että häntä vastaan nostetaan siviilikanne, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa? Mikäli voidaan, kenen on käynnistettävä kumoamismenettely?
- 4) Kuuluuko unionin tuomioistuinten toimivaltaan komission jäsentä vastaan esitetyn, sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan vahingonkorvausvaatimuksen käsitteleminen, mistä käsiteltävässä asiassa on kyse?

⁽¹⁾ Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista 8.4.1965 tehdyn pöytäkirjan, joka on [Euroopan unionin toiminnasta tehdyn] sopimuksen pöytäkirjana N:o 7, 11 artikla.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 16.10.2019 – JCM Europe (UK) Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(asia C-760/19)

(2020/C 19/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: JCM Europe (UK) Ltd

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 28.9.2016 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1760 ⁽¹⁾ pätemätön siltä osin kuin siinä luokitellaan asetuksessa määritetty laite, jossa on setelintunnistin ja rahalippaita, yhdistetyn nimikkeistön CN-koodiin 84729070 eikä CN-koodiin 90314990?
- 2) Erityisesti, onko komission täytäntöönpanoasetus 2016/1760 pätemätön siltä osin kuin siinä
 - a) rajoitetaan perusteettomasti nimikkeen 9031 soveltamisalaa
 - b) laajennetaan perusteettomasti nimikkeen 8472 soveltamisalaa
 - c) otetaan huomioon tekijöitä, joita ei voida ottaa huomioon
 - d) ei oteta asianmukaisesti huomioon selittäviä huomautuksia, yhdistetyn nimikkeistön nimikkeitä ja/tai yleisiä tulkintasääntöjä luokiteltaessa tuotetta, sellaisena kuin se on kuvattuna kyseisessä asetuksessa?

⁽¹⁾ EUVL 2016, L 269, s. 6.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judicial da Comarca dos Azores (Portugali) on esittänyt 18.10.2019 – RF v. SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

(asia C-766/19)

(2020/C 19/20)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Judicial da Comarca dos Azores

Pääasian asianosaiset

Kantaja: RF

Vastaaja: SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

Muu osapuoli: ANA – Aeroportos de Portugal SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Lissabonin lentoasemalla 10.5.2017 esiintyneen tapahtuman, jossa polttoaineen jakelussa ilmeni yleinen ja merkittävä häiriö, joka esti lentokoneiden tankkaamisen pumppujärjestelmässä olleen sellaisen vian vuoksi, joka esti polttoaineen siirtämisen jakelujärjestelmään, joka on lentoaseman infrastruktuurin hallinnoijien vastuulla, ja joka vaikutti kyseisen lentoaseman toiminnan jatkuvuuteen ja toimintakykyyn aiheuttaen 473 lennon viivästymisen tai perumisen, joista 12 reititettiin uudelleen, 98 peruttiin ja 363 viivästyi, mikä vaikutti yli 41 000 matkustajaan, kaltaista tapahtumaa pidettävä asetuksen N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna ”poikkeuksellisenä olosuhteena”, joka vapauttaa lentoliikenteen harjoittajan korvausvelvollisuudestaan?
- 2) Käyttikö lentoyhtiö, joka sen vuoksi, että polttoaineen tankkaaminen Lissabonin lentoasemalla ei ollut mahdollista edellä mainituista syistä, päätti toteuttaa polttoaineen tankkaamisen läheisellä vaihtoehtoisella lentoasemalla (Porto) ja kun Lissabonin lentoasemalta tapahtuneesta myöhästyneestä lähdöstä ja toisella lentoasemalla toteutetuista tankkaustoimenpiteistä johtuvan viivästymisen vuoksi kyseisen lentokoneen miehistöllä ei ollut enää sellaista käytettävissä olevaa työaikaa, jonka puitteissa viivästynyt lento olisi voitu toteuttaa sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, turvautui lopulta vuokraukseen miehistöineen (ACMI) toiselta lentoyhtiöltä toteuttaakseen mainitun lennon, kaikkia käytettävissään olleita keinoja ja vaihtoehtoja rajoittaakseen lennon viivästymistä?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 18.10.2019 – Saksan liittotasavalta v. SE

(asia C-768/19)

(2020/C 19/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta

Vastapuoli: SE

Muu osapuoli: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sellaisen turvapaikanhakijan tapauksessa, joka on ennen lapsensa, jonka kanssa perhe on muodostettu jo alkuperämaassa ja jolle on ennen täysi-ikäiseksi tuloa tehdyn suojeluhakemuksen perusteella myönnetty täysi-ikäiseksi tulon jälkeen toissijainen suojeluasema (jäljempänä suojelua saava), täysi-ikäiseksi tuloa matkustanut suojelua saavan vastaanottavaan jäsenvaltioon ja jättänyt siellä myös kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen (jäljempänä turvapaikanhakija), kansallisessa sääntelyssä, jossa viitataan suojelua saavasta johdetun toissijaisen suojelun myöntämistä koskevan oikeuden osalta direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan j alakohtaan, otettava sen kysymyksen osalta, onko suojelua saava ”alaikäinen” direktiivin 2011/95/EU (1) 2 artiklan j alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettulla tavalla, lähtökohdaksi ajankohta, jona on tehty päätös turvapaikanhakijan turvapaikkahakemuksesta, vai aikaisempi ajankohta, kuten se, jona
 - a) suojelua saavalle on myönnetty toissijainen suojeluasema
 - b) turvapaikanhakija on tehnyt turvapaikkahakemuksensa
 - c) turvapaikanhakija on tullut vastaanottavaan jäsenvaltioon vai jona
 - d) suojelua saava on tehnyt turvapaikkahakemuksensa?
- 2) Siinä tapauksessa,
 - a) että merkityksellinen on hakemuksen tekoajankohta:

onko tältä osin otettava lähtökohdaksi kirjallisesti, suullisesti tai muulla tavoin ilmaistu suojelupyyntö, joka on tullut turvapaikkahakemuksen osalta toimivaltaisen kansallisen viranomaisen tietoon (turvapaikkapyyntö), vai (muodollisesti) jätetty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus?
 - b) että merkityksellinen on turvapaikanhakijan maahantulon ajankohta tai turvapaikkahakemuksen tekoajankohta: onko merkityksellistä se, ettei kyseisenä ajankohtana ollut vielä tehty päätöstä suojelua saavan, jolle on myöhempänä ajankohtana myönnetty toissijainen suojeluasema, suojelua koskevasta hakemuksesta?
- 3)
 - a) Mitä vaatimuksia on asetettava 1 kohdassa kuvatussa tilanteessa, jotta turvapaikanhakija on ”perheenjäsen” (direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan j alakohhta), joka oleskelee ”kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen osalta – – samassa jäsenvaltiossa” kuin kansainvälistä suojelua saava henkilö, jonka kanssa perhe on muodostettu ”jo alkuperämaassa”? Edellyttääkö tämä erityisesti sitä, että suojelua saavan ja turvapaikanhakijan Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 7 artiklassa tarkoitettua perhe-elämää on jatkettu vastaanottavassa jäsenvaltiossa, vai riittääkö tältä osin pelkästään suojelua saavan ja turvapaikanhakijan samanaikainen oleskelu vastaanottavassa jäsenvaltiossa? Onko vanhempi perheenjäsen myös silloin, jos maahantulon tarkoituksena ei yksittäistapauksen olosuhteissa ollut tosiasiallisesti kantaa direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan j alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua vastuuta kansainvälistä suojelua saavasta henkilöstä, joka on vielä alaikäinen ja naimaton?
 - b) Sikäli kuin kolmannen kysymyksen a kohtaan on vastattava siten, että suojelua saavan ja turvapaikanhakijan perusoikeuskirjan 7 artiklassa tarkoitettua perhe-elämää on pitänyt jatkaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, onko tältä osin merkityksellistä, minä ajankohtana perhe-elämää on jatkettu? Onko tältä osin otettava etenkin lähtökohdaksi se, onko perhe-elämää jatkettu tietyn määräajan kuluessa turvapaikanhakijan maahantulosta, turvapaikanhakijan hakemuksen tekoajankohtana tai muuna ajankohtana, jona suojelua saava oli vielä alaikäinen?
- 4) Päätyykö turvapaikanhakijan asema direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan j alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuna perheenjäsenenä, kun suojelua saava tulee täysi-ikäiseksi ja kun vastuu alaikäisestä ja naimattomasta henkilöstä sen myötä päättyy? Jos tähän vastataan kieltävästi: jatkuuko perheenjäsenen asema (ja siihen liittyvät oikeudet) tämän ajankohdan jälkeen siten, ettei sitä ole rajoitettu ajallisesti, vai lakkaako se tietyn määräajan kuluttua (jos, niin minkä) tai tiettyjen tapahtumien myötä (jos, niin minkä)?

(1) Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 21.10.2019 – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. ja LDK Symvouloi Michanikoi A.E. v. Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP) ja ATTIKO METRO A.E.

(asia C-771/19)

(2020/C 19/22)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulio tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantajat: NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. ja LDK Symvouloi Michanikoi A.E.

Vastaajat: Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP) ja ATTIKO METRO A.E.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Onko vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY (¹⁾) 1 artiklan 3 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa ja 2 a artiklan 2 kohtaa tulkittava asioissa Fastweb (C-100/12 [EU:C:2013:448]), PFE (C-689/13 [EU:C:2016:199]), Archus ja Gama (C-131/16 [EU:C:2017:358]) ja Lombardi (C-333/18 [EU:C:2019:675]) annetuissa tuomioissa todetun perusteella siten, että ne ovat esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan on niin, että mikäli hankintayksikön päätöksellä suljetaan yksi tarjoaja pois menettelystä ja hyväksytään toinen (kilpaileva) tarjoaja siihen julkista hankintaa koskevan sopimuksen sopimuspuolen lopullista valintavaihetta edeltävässä hankintamenettelyn vaiheessa (esimerkiksi teknisten tarjousten arviointivaiheessa), poissuljetulla tarjoajalla säilyy siinä tapauksessa, että toimivaltainen tuomioistuin hylkää kyseisen tarjoajan täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan vaatimuksen siltä osin kuin se koskee sen pois-sulkemista, oikeutettu intressi vedota samassa lykkäämistä koskevassa vaatimuksessa kilpailijan osalta ainoastaan siihen, että sitä menettelyyn hyväksyttäessä loukattiin yhtäläistä arviointiperustetta koskevaa periaatetta?
- b) Jos kysymykseen 1a vastataan myöntävästi, onko edellä mainittuja säännöksiä tulkittava siten, että menettelystä pois suljettu tarjoaja voi edellä mainitulla perusteella esittää täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan vaatimuksen yhteydessä millaisen tahansa väitteen kilpailijan osallistumisesta hankintamenettelyyn ja toisin sanoen vedota kilpailijan tarjouksen muihin itsenäisiin virheisiin, joilla ei ole minkäänlaista yhteyttä niihin virheisiin, joiden vuoksi tarjoajan oma tarjous on suljettu pois, jotta viivytetään kilpailun etenemistä ja kilpailijan valintaa sopimuspuoleksi toimella, joka toteutetaan menettelyn seuraavassa vaiheessa, niin että seurauksena siinä tapauksessa, että pääasiallinen oikeussuojakeino (kumoamiskanne) hyväksytään, on se, että kilpailija suljetaan pois menettelystä ja sopimuspuolen valinta peruutetaan, jolloin jäljelle jää mahdollisuus aloittaa uusi sopimuspuolen valintamenettely, johon hylätty kantaja voi osallistua?
- 2) Onko edellä esitettyyn kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että väliaikaisen (samoin kuin lopullisen) oikeussuojan saamisen edellytyksenä on, että ensin on tuloksetta haettu oikaisua riippumattomalta kansalliselta oikaisuvaatimuksia käsittelevältä elimeltä, myös tuomioissa Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung ja Caverion Österreich, C-355/15 [EU:C:2016:988], todetun perusteella?
- 3) Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, jos kilpailusta poissuljetun tarjoajan kilpailijan osallistumisesta hankintamenettelyyn esittämien väitteiden tullessa hyväksytyiksi todetaan, että a) hankintamenettelyn käynnistäminen uudelleen on mahdotonta tai että b) kantaja ei poissulkemiseensa johtaneesta syystä voi osallistua, jos menettely käynnistetään uudelleen?

(¹) EYVL 1992, L 76, s. 14.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 22.10.2019 – A.B. ja B.B. v. Personal Exchange International Limited

(asia C-774/19)

(2020/C 19/23)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Vastapuolet: A.B. ja B.B.

Valittaja: Personal Exchange International Limited

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen N:o 44/2001 ⁽¹⁾ 15 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kuluttajan tekemänä sopimuksena, jota ei voida pitää hänen ammattiinsa tai elinkeinotoimintaansa liittyvänä, voidaan pitää myös on line -pokeripelisopimusta, jonka yksityishenkilö on tehnyt etäsopimuksena verkkosivuston välityksellä ulkomaisen on line -pelitarjoajan kanssa ja johon sovelletaan kyseisen tarjoajan yleisiä sopimusehtoja, jos kyseinen yksityishenkilö on elättänyt itsensä useita vuosia näin saamallaan tuloilla tai pokeripelistä saamallaan voitoilla, mutta hän ei ole rekisteröitynyt virallisesti tällaisen toiminnan harjoittamista varten eikä hän tarjoa tällaista toimintaa kolmansille osapuolille markkinoilla maksullisena palveluna?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – VB ja WA v. BNP Paribas Personal Finance SA

(asia C-776/19)

(2020/C 19/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantajat: VB ja WA

Vastaaja: BNP Paribas Personal Finance SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivi N:o 93/13, ⁽¹⁾ tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan vanhentumissääntöjä seuraavissa tilanteissa: (a) sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamiseen, (b) mahdollisiin palautuksiin, (c) kun kuluttaja on kantajana, ja (d) kun kuluttaja on vastaajana, mukaan lukien vastakanteen vastaajana?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan täysin tai osin kieltävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan kansallista oikeuskäytäntöä, jossa vanhentumisaajan alkuajankohdaksi on vahvistettu lainatarjouksen hyväksymispäivä vakavien taloudellisten vaikeuksien ilmenemispäivän sijaan?
- 3) Onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia sopimusehtoja, joissa määrätään erityisesti, että laskentavaluuttana käytetään Sveitsin frangia ja maksuvaluuttana euroa, ja joista seuraa, että lainansaajan on kannettava valuuttakurssiriski, pidettävä osana direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sopimuksen pääkohdetta, kun asiassa ei ole riitautettu valuutanvaihtomaksun määrää ja kun sopimukseen sisältyy ehtoja, joissa määrätään, että lainansaaja voi tiettyinä ajankohtina käyttää mahdollisuutta muuttaa sopimus euromääräiseksi ennalta määritellyn kaavan mukaisesti?
- 4) Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, koska
 - alustavassa lainatarjouksessa esitetään yksityiskohtaisesti lainan maksuaikana toteutettavat valuutanvaihdot ja todetaan, että eurojen ja Sveitsin frangien vaihtokurssina käytetään kurssia, jota sovelletaan kaksi arkipäivää ennen valuutanvaihdon perusteena olevaa tapahtumaa ja joka julkaistaan Euroopan keskuspankin internetsivuilla;
 - lainatarjouksessa mainitaan, että lainansaaja hyväksyy Sveitsin frangien muuttamista euroiksi ja eurojen muuttamista Sveitsin frangeiksi koskevat valuutanvaihdot, jotka ovat välttämättömiä lainan toimintatavan ja takaisinmaksun kannalta, ja että lainantantaja muuttaa euromääräisinä maksettujen kuukausierien pääoman Sveitsin frangeiksi, kun lainan sivukulut on suoritettu;
 - lainatarjouksessa todetaan, että jos valuutanvaihdon tuloksena saadaan määrä, joka on Sveitsin frangeissa erääntynyttä määrää pienempi, pääoma maksetaan takaisin hitaammin ja se mahdollinen pääoman osa, jota ei suoriteta eräpäivänä, kirjataan Sveitsin frangimääräisen tilin jäljellä olevaksi velkapääomaksi, ja lainatarjouksessa todetaan, että lainapääoman lyhentämiseen vaikuttaa kuukausieriin sovelletun vaihtokurssin vaihtelu, oli kyse sitten kurssin vahvistumisesta tai heikentymisestä, ja että tämä voi johtaa lainan takaisinmaksuajan pidentymiseen tai lyhenemiseen ja mahdollisesti vaikuttaa määrään, joka yhteensä on maksettava lyhennyksinä;
 - sopimuksen kohdissa, joissa määrätään ”sisäisestä euromääräisestä tilistä” ja ”sisäisestä tilistä Sveitsin frangeissa”, esitetään yksityiskohtaisesti kunkin lainan lyhennyserän maksamisen yhteydessä tehdyt kirjaukset kyseisiltä tileiltä ja kyseisille tileille ja sopimuksessa esitetään läpinäkyvästi, miten ulkomaanvaluutan vaihtomekanismi toimii konkreettisesti; vaikka lainatarjouksessa ei mainita nimenomaisesti esimerkiksi ”valuuttakurssiriskiä”, jonka lainansaaja kantaa, koska hän ei saa tuloja laskentavaluutassa, eikä ”korkoriskiä”?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, jos neljännessä kysymyksessä esitettyjen seikkojen lisäksi alustavasti 25 vuodeksi tehdyssä sopimuksessa on esitetty ainoastaan hypoteettinen skenaario maksuvaluutan arvon laskemisesta 5,37 prosentilla suhteessa laskentavaluuttaan, kun sopimuksessa ei muuten mainita ”riskin” tai ”vaikeuksien” kaltaisia sanoja?
- 6) Onko näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu direktiivissä N:o 93/13 tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, mukaan lukien sopimuksen tekoon liittyneiden olosuhteiden osalta, elinkeinonharjoittajalla vai kuluttajalla?

- 7) Jos elinkeinonharjoittajalla on näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, onko direktiivi [N:o] 93/13 esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jossa katsotaan, että kun on esitetty myyntitekniisiä asiakirjoja, lainansaajien on osoitettava yhtäältä, että heille esitettiin asiakirjoissa esitetyt tiedot, ja toisaalta, että pankki on esittänyt heille kyseiset tiedot, vai edellyttääkö direktiivi päinvastoin, että näiden seikkojen perusteella syntyy oletama siitä, että asiakirjoissa esitetyt tiedot on välitetty lainansaajille muun muassa suullisesti, ja kyse on kumottavissa olevasta olettamasta, joka elinkeinonharjoittajan, joka vastaa valitsemiensa välittäjien välittämistä tiedoista, on osoitettava vääräksi?
- 8) Voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen sopimukseen, jolla sopimuksen molemmat osapuolet sopivat kantavansa valuuttakurssiriskin, katsoa liittyvän huomattavaa epätasapainoa, kun yhtäältä elinkeinonharjoittajalla on kuluttajaa paremmat edellytykset ennakoida valuuttakurssiriskiä ja kun toisaalta elinkeinonharjoittajan kantama riski on rajattu mutta kuluttajan riski ei?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – XZ ja YY v. BNP Paribas Personal Finance SA

(asia C-777/19)

(2020/C 19/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantajat: XZ ja YY

Vastaaja: BNP Paribas Personal Finance SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivi N:o 93/13, (¹) tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan vanhentumissääntöjä seuraavissa tilanteissa: (a) sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamiseen, (b) mahdollisiin palautuksiin, (c) kun kuluttaja on kantajana, ja (d) kun kuluttaja on vastaajana, mukaan lukien vastakanteen vastaajana?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan täysin tai osin kieltävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan kansallista oikeuskäytäntöä, jossa vanhentumisaajan alkuajankohdaksi on vahvistettu lainatarjouksen hyväksymispäivä vakavien taloudellisten vaikeuksien ilmenemispäivän sijaan?
- 3) Onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia sopimusehtoja, joissa määrätään erityisesti, että laskentavaluuttana käytetään Sveitsin frangia ja maksuvaluuttana euroa, ja joista seuraa, että lainansaajan on kannettava valuuttakurssiriski, pidettävä osana direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sopimuksen pääkohdetta, kun asiassa ei ole riitautettu valuutanvaihtomaksun määrää ja kun sopimukseen sisältyy ehtoja, joissa määrätään, että lainansaaja voi tiettyinä ajankohtina käyttää mahdollisuutta muuttaa sopimus euromääräiseksi ennalta määritellyn kaavan mukaisesti?

- 4) Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitetulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, koska
- alustavassa lainatarjouksessa esitetään yksityiskohtaisesti lainan maksuaikana toteutettavat valuutanvaihdot ja todetaan, että eurojen ja Sveitsin frangien vaihtokurssina käytetään kurssia, jota sovelletaan kaksi arkipäivää ennen valuutanvaihdon perusteena olevaa tapahtumaa ja joka julkaistaan Euroopan keskuspankin internetsivuilla;
 - lainatarjouksessa mainitaan, että lainansaaja hyväksyy Sveitsin frangien muuttamista euroiksi ja eurojen muuttamista Sveitsin frangeiksi koskevat valuutanvaihdot, jotka ovat välttämättömiä lainan toimintatavan ja takaisinmaksun kannalta, ja että lainanantaja muuttaa euromääräisinä maksettujen kuukausierien pääoman Sveitsin frangeiksi, kun lainan sivukulut on suoritettu;
 - lainatarjouksessa todetaan, että jos valuutanvaihdon tuloksena saadaan määrä, joka on Sveitsin frangeissa erääntynyttä määrää pienempi, pääoma maksetaan takaisin hitaammin ja se mahdollinen pääoman osa, jota ei suoriteta eräpäivänä, kirjataan Sveitsin frangimääräisen tilin jäljellä olevaksi velkapääomaksi, ja lainatarjouksessa todetaan, että lainapääoman lyhentämiseen vaikuttaa kuukausieriin sovelletun vaihtokurssin vaihtelu, oli kyse sitten kurssin vahvistumisesta tai heikentymisestä, ja että tämä voi johtaa lainan takaisinmaksuajan pidentymiseen tai lyhenemiseen ja mahdollisesti vaikuttaa määrään, joka yhteensä on maksettava lyhennyksinä;
 - sopimuksen kohdissa, joissa määrätään ”sisäisestä euromääräisestä tilistä” ja ”sisäisestä tilistä Sveitsin frangeissa”, esitetään yksityiskohtaisesti kunkin lainan lyhennyserän maksamisen yhteydessä tehdyt kirjaukset kyseisiltä tileiltä ja kyseisille tileille ja sopimuksessa esitetään läpinäkyvästi, miten ulkomaanvaluutan vaihtomekanismi toimii konkreettisesti; vaikka lainatarjouksessa ei mainita nimenomaisesti esimerkiksi ”valuuttakurssiriskiä”, jonka lainansaaja kantaa, koska hän ei saa tuloja laskentavaihtelusta, eikä ”korkoriskiä”?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitetulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, jos neljännessä kysymyksessä esitettyjen seikkojen lisäksi alustavasti 22 vuodeksi tehdyssä sopimuksessa on esitetty ainoastaan hypoteettinen skenaario maksuvaluutan arvon laskemisesta 5-6 prosentilla suhteessa laskentavaihtelutaan, kun sopimuksessa ei muuten mainita ”riskin” tai ”vaikeuksien” kaltaisia sanoja?
- 6) Onko näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu direktiivissä N:o 93/13 tarkoitetulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, mukaan lukien sopimuksen tekoon liittyneiden olosuhteiden osalta, elinkeinonharjoittajalla vai kuluttajalla?
- 7) Jos elinkeinonharjoittajalla on näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, onko direktiivi [N:o] 93/13 esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jossa katsotaan, että kun on esitetty myyntitekniisiä asiakirjoja, lainansaajien on osoitettava yhtäältä, että heille esitettiin asiakirjoissa esitetyt tiedot, ja toisaalta, että pankki on esittänyt heille kyseiset tiedot, vai edellyttääkö direktiivi päinvastoin, että näiden seikkojen perusteella syntyy oletama siitä, että asiakirjoissa esitetyt tiedot on välitetty lainansaajille muun muassa suullisesti, ja kyse on kumottavissa olevasta olettamasta, joka elinkeinonharjoittajan, joka vastaa valitsemiensa välittäjien välittämistä tiedoista, on osoitettava vääräksi?
- 8) Voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen sopimukseen, jolla sopimuksen molemmat osapuolet sopivat kantavansa valuuttakurssiriskin, katsoa liittyvän huomattavaa epätasapainoa, kun yhtäältä elinkeinonharjoittajalla on kuluttajaa paremmat edellytykset ennakoida valuuttakurssiriskiä ja kun toisaalta elinkeinonharjoittajan kantama riski on rajattu mutta kuluttajan riski ei?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – ZX v. BNP Paribas Personal Finance SA

(asia C-778/19)

(2020/C 19/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ZX

Vastaaja: BNP Paribas Personal Finance SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivi N:o 93/13, (1) tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan vanhentumissääntöjä seuraavissa tilanteissa: (a) sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamiseen, (b) mahdollisiin palautuksiin, (c) kun kuluttaja on kantajana, ja (d) kun kuluttaja on vastaajana, mukaan lukien vastakanteen vastaajana?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan täysin tai osin kieltävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan kansallista oikeuskäytäntöä, jossa vanhentumisajan alkuajankohdaksi on vahvistettu lainatarjouksen hyväksymispäivä vakavien taloudellisten vaikeuksien ilmenemispäivän sijaan?
- 3) Onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia sopimusehtoja, joissa määrätään erityisesti, että laskentavaluuttana käytetään Sveitsin frangia ja maksuvaluuttana euroa, ja joista seuraa, että lainansaajan on kannettava valuuttakurssiriski, pidettävä osana direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sopimuksen pääkohdetta, kun asiassa ei ole riitautettu valuutanvaihtomaksun määrää ja kun sopimukseen sisältyy ehtoja, joissa määrätään, että lainansaaja voi tiettyinä ajankohtina käyttää mahdollisuutta muuttaa sopimus euromääräiseksi ennalta määritellyn kaavan mukaisesti?
- 4) Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, koska
 - alustavassa lainatarjouksessa esitetään yksityiskohtaisesti lainan maksuaikana toteutettavat valuutanvaihdot ja todetaan, että eurojen ja Sveitsin frangien vaihtokurssina käytetään kurssia, jota sovelletaan kaksi arkipäivää ennen valuutanvaihdon perusteena olevaa tapahtumaa ja joka julkaistaan Euroopan keskuspankin internetsivuilla;
 - lainatarjouksessa mainitaan, että lainansaaja hyväksyy Sveitsin frangien muuttamista euroiksi ja eurojen muuttamista Sveitsin frangeiksi koskevat valuutanvaihdot, jotka ovat välttämättömiä lainan toimintatavan ja takaisinmaksun kannalta, ja että lainantaja muuttaa euromääräisinä maksettujen kuukausierien pääoman Sveitsin frangeiksi, kun lainan sivukulut on suoritettu;
 - lainatarjouksessa todetaan, että jos valuutanvaihdon tuloksena saadaan määrä, joka on Sveitsin frangeissa erääntynyttä määrää pienempi, pääoma maksetaan takaisin hitaammin ja se mahdollinen pääoman osa, jota ei suoriteta eräpäivänä, kirjataan Sveitsin frangimääräisen tilin jäljellä olevaksi velkapääomaksi, ja lainatarjouksessa todetaan, että lainapääoman lyhentämiseen vaikuttaa kuukausieriin sovelletun vaihtokurssin vaihtelu, oli kyse sitten kurssin vahvistumisesta tai heikentymisestä, ja että tämä voi johtaa lainan takaisinmaksuajan pidentymiseen tai lyhenemiseen ja mahdollisesti vaikuttaa määrään, joka yhteensä on maksettava lyhennyksinä;

- sopimuksen kohdissa, joissa määrätään "sisäisestä euromääräisestä tilistä" ja "sisäisestä tilistä Sveitsin frangeissa", esitetään yksityiskohtaisesti kunkin lainan lyhennyserän maksamisen yhteydessä tehdyt kirjaukset kyseisiltä tileiltä ja kyseisille tileille ja sopimuksessa esitetään läpinäkyvästi, miten ulkomaanvaluutan vaihtomekanismi toimii konkreettisesti; vaikka lainatarjouksessa ei mainita nimenomaisesti esimerkiksi "valuuttakurssiriskiä", jonka lainansaaja kantaa, koska hän ei saa tuloja laskentavaluutassa, eikä "korkoriskiä"?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla "selkeästi ja ymmärrettävästi", jos neljännessä kysymyksessä esitettyjen seikkojen lisäksi alustavasti 25 vuodeksi tehdyssä sopimuksessa on esitetty ainoastaan hypoteettinen skenaario maksuvaluutan arvon laskemisesta 5,37 prosentilla suhteessa laskentavaluuttaan, kun sopimuksessa ei muuten mainita "riskin" tai "vaikeuksien" kaltaisia sanoja?
- 6) Onko näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu direktiivissä N:o 93/13 tarkoitettulla tavalla "selkeästi ja ymmärrettävästi", mukaan lukien sopimuksen tekoon liittyneiden olosuhteiden osalta, elinkeinonharjoittajalla vai kuluttajalla?
- 7) Jos elinkeinonharjoittajalla on näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, onko direktiivi [N:o] 93/13 esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jossa katsotaan, että kun on esitetty myyntitekniisiä asiakirjoja, lainansaajien on osoitettava yhtäältä, että heille esitettiin asiakirjoissa esitetyt tiedot, ja toisaalta, että pankki on esittänyt heille kyseiset tiedot, vai edellyttääkö direktiivi päinvastoin, että näiden seikkojen perusteella syntyy oletama siitä, että asiakirjoissa esitetyt tiedot on välitetty lainansaajille muun muassa suullisesti, ja kyse on kumottavissa olevasta olettamasta, joka elinkeinonharjoittajan, joka vastaa valitsemiensa välittäjien välittämistä tiedoista, on osoitettava vääräksi?
- 8) Voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen sopimukseen, jolla sopimuksen molemmat osapuolet sopivat kantavansa valuuttakurssiriskin, katsoa liittyvän huomattavaa epätasapainoa, kun yhtäältä elinkeinonharjoittajalla on kuluttajaa paremmat edellytykset ennakoida valuuttakurssiriskiä ja kun toisaalta elinkeinonharjoittajan kantama riski on rajattu mutta kuluttajan riski ei?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – AV v. BNP Paribas Personal Finance SA ja Procureur de la République

(asia C-779/19)

(2020/C 19/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AV

Vastaaja: BNP Paribas Personal Finance SA ja Procureur de la République

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivi N:o 93/13, (¹) tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan vanhentumissääntöjä seuraavissa tilanteissa: (a) sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamiseen, (b) mahdollisiin palautuksiin, (c) kun kuluttaja on kantajana, ja (d) kun kuluttaja on vastaajana, mukaan lukien vastakanteen vastajana?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan täysin tai osin kieltävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan kansallista oikeuskäytäntöä, jossa vanhentumisaajan alkuajankohdaksi on vahvistettu lainatarjouksen hyväksymispäivä vakavien taloudellisten vaikeuksien ilmenemispäivän sijaan?
- 3) Onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia sopimusehtoja, joissa määrätään erityisesti, että laskentavaluuttana käytetään Sveitsin frangia ja maksuvaluuttana euroa, ja joista seuraa, että lainansaajan on kannettava valuuttakurssiriski, pidettävä osana direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sopimuksen pääkohdetta, kun asiassa ei ole riitautettu valuutanvaihtomaksun määrää ja kun sopimukseen sisältyy ehtoja, joissa määrätään, että lainansaaja voi tiettyinä ajankohtina käyttää mahdollisuutta muuttaa sopimus euromääräiseksi ennalta määritellyn kaavan mukaisesti?
- 4) Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, koska
 - alustavassa lainatarjouksessa esitetään yksityiskohtaisesti lainan maksuaikana toteutettavat valuutanvaihdot ja todetaan, että eurojen ja Sveitsin frangien vaihtokurssina käytetään kurssia, jota sovelletaan kaksi arkipäivää ennen valuutanvaihdon perusteena olevaa tapahtumaa ja joka julkaistaan Euroopan keskuspankin internetsivuilla;
 - lainatarjouksessa mainitaan, että lainansaaja hyväksyy Sveitsin frangien muuttamista euroiksi ja eurojen muuttamista Sveitsin frangeiksi koskevat valuutanvaihdot, jotka ovat välttämättömiä lainan toimintatavan ja takaisinmaksun kannalta, ja että lainantantaja muuttaa euromääräisinä maksettujen kuukausierien pääoman Sveitsin frangeiksi, kun lainan sivukulut on suoritettu;
 - lainatarjouksessa todetaan, että jos valuutanvaihdon tuloksena saadaan määrä, joka on Sveitsin frangeissa eräantynyt määrä pienempi, pääoma maksetaan takaisin hitaammin ja se mahdollinen pääoman osa, jota ei suoriteta eräpäivänä, kirjataan Sveitsin frangimääräisen tilin jäljellä olevaksi velkapääomaksi, ja lainatarjouksessa todetaan, että lainapääoman lyhentämiseen vaikuttaa kuukausieriin sovelletun vaihtokurssin vaihtelu, oli kyse sitten kurssin vahvistumisesta tai heikentymisestä, ja että tämä voi johtaa lainan takaisinmaksuajan pidentymiseen tai lyhenemiseen ja mahdollisesti vaikuttaa määrään, joka yhteensä on maksettava lyhennyksinä;
 - sopimuksen kohdissa, joissa määrätään ”sisäisestä euromääräisestä tilistä” ja ”sisäisestä tilistä Sveitsin frangeissa”, esitetään yksityiskohtaisesti kunkin lainan lyhennyserän maksamisen yhteydessä tehdyt kirjaukset kyseisiltä tileiltä ja kyseisille tileille ja sopimuksessa esitetään läpinäkyvästi, miten ulkomaanvaluutan vaihtomekanismi toimii konkreettisesti; vaikka lainatarjouksessa ei mainita nimenomaisesti esimerkiksi ”valuuttakurssiriskiä”, jonka lainansaaja kantaa, koska hän ei saa tuloja laskentavaluutassa, eikä ”korkoriskiä”?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, jos neljännessä kysymyksessä esitettyjen seikkojen lisäksi alustavasti 25 vuodeksi tehdyssä sopimuksessa on esitetty ainoastaan hypoteettinen skenaario maksuvaluutan arvon laskemisesta 5,61 prosentilla suhteessa laskentavaluuttaan, kun sopimuksessa ei muuten mainita ”riskin” tai ”vaikeuksien” kaltaisia sanoja?
- 6) Onko näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu direktiivissä N:o 93/13 tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, mukaan lukien sopimuksen tekoon liittyneiden olosuhteiden osalta, elinkeinonharjoittajalla vai kuluttajalla?

- 7) Jos elinkeinonharjoittajalla on näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, onko direktiivi [N:o] 93/13 esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jossa katsotaan, että kun on esitetty myyntitekniisiä asiakirjoja, lainansaajien on osoitettava yhtäältä, että heille esitettiin asiakirjoissa esitetyt tiedot, ja toisaalta, että pankki on esittänyt heille kyseiset tiedot, vai edellyttääkö direktiivi päinvastoin, että näiden seikkojen perusteella syntyy oletama siitä, että asiakirjoissa esitetyt tiedot on välitetty lainansaajille muun muassa suullisesti, ja kyse on kumottavissa olevasta olettamasta, joka elinkeinonharjoittajan, joka vastaa valitsemiensa välittäjien välittämistä tiedoista, on osoitettava vääräksi?
- 8) Voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen sopimukseen, jolla sopimuksen molemmat osapuolet sopivat kantavansa valuuttakurssiriskin, katsoa liittyvän huomattavaa epätasapainoa, kun yhtäältä elinkeinonharjoittajalla on kuluttajaa paremmat edellytykset ennakoida valuuttakurssiriskiä ja kun toisaalta elinkeinonharjoittajan kantama riski on rajattu mutta kuluttajan riski ei?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – BW ja CX v. BNP Paribas Personal Finance SA ja Procureur de la République

(asia C-780/19)

(2020/C 19/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantajat: BW ja CX

Vastaajat: BNP Paribas Personal Finance SA ja Procureur de la République

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivi N:o 93/13, (¹) tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan vanhentumissääntöjä seuraavissa tilanteissa: (a) sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamiseen, (b) mahdollisiin palautuksiin, (c) kun kuluttaja on kantajana, ja (d) kun kuluttaja on vastaajana, mukaan lukien vastakanteen vastaajana?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan täysin tai osin kieltävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan kansallista oikeuskäytäntöä, jossa vanhentumisajan alkuajankohdaksi on vahvistettu lainatarjouksen hyväksymispäivä vakavien taloudellisten vaikeuksien ilmenemispäivän sijaan?
- 3) Onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia sopimusehtoja, joissa määrätään erityisesti, että laskentavaluuttana käytetään Sveitsin frangia ja maksuvaluuttana euroa, ja joista seuraa, että lainansaajan on kannettava valuuttakurssiriski, pidettävä osana direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sopimuksen pääkohdetta, kun asiassa ei ole riitautettu valuutanvaihtomaksun määrää ja kun sopimukseen sisältyy ehtoja, joissa määrätään, että lainansaaja voi tiettyinä ajankohtina käyttää mahdollisuutta muuttaa sopimus euromääräiseksi ennalta määritellyn kaavan mukaisesti?

- 4) Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, koska
- alustavassa lainatarjouksessa esitetään yksityiskohtaisesti lainan maksuaikana toteutettavat valuutanvaihdot ja todetaan, että eurojen ja Sveitsin frangien vaihtokurssina käytetään kurssia, jota sovelletaan kaksi arkipäivää ennen valuutanvaihdon perusteena olevaa tapahtumaa ja joka julkaistaan Euroopan keskuspankin internetsivuilla;
 - lainatarjouksessa mainitaan, että lainansaaja hyväksyy Sveitsin frangien muuttamista euroiksi ja eurojen muuttamista Sveitsin frangeiksi koskevat valuutanvaihdot, jotka ovat välttämättömiä lainan toimintatavan ja takaisinmaksun kannalta, ja että lainantaja muuttaa euromääräisinä maksettujen kuukausierien pääoman Sveitsin frangeiksi, kun lainan sivukulut on suoritettu;
 - lainatarjouksessa todetaan, että jos valuutanvaihdon tuloksena saadaan määrä, joka on Sveitsin frangeissa eräntynyt määrä pienempi, pääoma maksetaan takaisin hitaammin ja se mahdollinen pääoman osa, jota ei suoriteta eräpäivänä, kirjataan Sveitsin frangimääräisen tilin jäljellä olevaksi velkapääomaksi, ja lainatarjouksessa todetaan, että lainapääoman lyhentämiseen vaikuttaa kuukausieriin sovelletun vaihtokurssin vaihtelu, oli kyse sitten kurssin vahvistumisesta tai heikentymisestä, ja että tämä voi johtaa lainan takaisinmaksuajan pidentymiseen tai lyhenemiseen ja mahdollisesti vaikuttaa määrään, joka yhteensä on maksettava lyhennyksinä;
 - sopimuksen kohdissa, joissa määrätään ”sisäisestä euromääräisestä tilistä” ja ”sisäisestä tilistä Sveitsin frangeissa”, esitetään yksityiskohtaisesti kunkin lainan lyhennyserän maksamisen yhteydessä tehdyt kirjaukset kyseisiltä tileiltä ja kyseisille tileille ja sopimuksessa esitetään läpinäkyvästi, miten ulkomaanvaluutan vaihtomekanismi toimii konkreettisesti; vaikka lainatarjouksessa ei mainita nimenomaisesti esimerkiksi ”valuuttakurssiriskiä”, jonka lainansaaja kantaa, koska hän ei saa tuloja laskentavaihturissa, eikä ”korkoriskiä”?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, jos neljännessä kysymyksessä esitettyjen seikkojen lisäksi alustavasti 25 vuodeksi tehdyssä sopimuksessa on esitetty ainoastaan hypoteettinen skenaario maksuvaluutan arvon laskemisesta 5,33 prosentilla suhteessa laskentavaihturistaan, kun sopimuksessa ei muuten mainita ”riskin” tai ”vaikeuksien” kaltaisia sanoja?
- 6) Onko näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu direktiivissä N:o 93/13 tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, mukaan lukien sopimuksen tekoon liittyneiden olosuhteiden osalta, elinkeinonharjoittajalla vai kuluttajalla?
- 7) Jos elinkeinonharjoittajalla on näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, onko direktiivi [N:o] 93/13 esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jossa katsotaan, että kun on esitetty myyntitekniisiä asiakirjoja, lainansaajien on osoitettava yhtäältä, että heille esitettiin asiakirjoissa esitetyt tiedot, ja toisaalta, että pankki on esittänyt heille kyseiset tiedot, vai edellyttääkö direktiivi päinvastoin, että näiden seikkojen perusteella syntyy oletama siitä, että asiakirjoissa esitetyt tiedot on välitetty lainansaajille muun muassa suullisesti, ja kyse on kumottavissa olevasta olettamasta, joka elinkeinonharjoittajan, joka vastaa valitsemiensa välittäjien välittämistä tiedoista, on osoitettava vääräksi?
- 8) Voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen sopimukseen, jolla sopimuksen molemmat osapuolet sopivat kantavansa valuuttakurssiriskin, katsoa liittyvän huomattavaa epätasapainoa, kun yhtäältä elinkeinonharjoittajalla on kuluttajaa paremmat edellytykset ennakoita valuuttakurssiriskiä ja kun toisaalta elinkeinonharjoittajan kantama riski on rajattu mutta kuluttajan riski ei?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – DY ja EX v. BNP Paribas Personal Finance SA

(asia C-781/19)

(2020/C 19/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantajat: DY ja EX

Vastaaja: BNP Paribas Personal Finance SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivi N:o 93/13, (¹) tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan vanhentumissääntöjä seuraavissa tilanteissa: (a) sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamiseen, (b) mahdollisiin palautuksiin, (c) kun kuluttaja on kantajana, ja (d) kun kuluttaja on vastaajana, mukaan lukien vastakanteen vastaajana?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan täysin tai osin kieltävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan kansallista oikeuskäytäntöä, jossa vanhentumisaajan alkuajankohdaksi on vahvistettu lainatarjouksen hyväksymispäivä vakavien taloudellisten vaikeuksien ilmenemispäivän sijaan?
- 3) Onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia sopimusehtoja, joissa määrätään erityisesti, että laskentavaluuttana käytetään Sveitsin frangia ja maksuvaluuttana euroa, ja joista seuraa, että lainansaajan on kannettava valuuttakurssiriski, pidettävä osana direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sopimuksen pääkohdetta, kun asiassa ei ole riitautettu valuutanvaihtomaksun määrää ja kun sopimukseen sisältyy ehtoja, joissa määrätään, että lainansaaja voi tiettyinä ajankohtina käyttää mahdollisuutta muuttaa sopimus euromääräiseksi ennalta määritellyn kaavan mukaisesti?
- 4) Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, koska
 - alustavassa lainatarjouksessa esitetään yksityiskohtaisesti lainan maksuaikana toteutettavat valuutanvaihdot ja todetaan, että eurojen ja Sveitsin frangien vaihtokurssina käytetään kurssia, jota sovelletaan kaksi arkipäivää ennen valuutanvaihdon perusteena olevaa tapahtumaa ja joka julkaistaan Euroopan keskuspankin internetsivuilla;
 - lainatarjouksessa mainitaan, että lainansaaja hyväksyy Sveitsin frangien muuttamista euroiksi ja eurojen muuttamista Sveitsin frangeiksi koskevat valuutanvaihdot, jotka ovat välttämättömiä lainan toimintatavan ja takaisinmaksun kannalta, ja että lainantantaja muuttaa euromääräisinä maksettujen kuukausierien pääoman Sveitsin frangeiksi, kun lainan sivukulut on suoritettu;
 - lainatarjouksessa todetaan, että jos valuutanvaihdon tuloksena saadaan määrä, joka on Sveitsin frangeissa erääntynyttä määrää pienempi, pääoma maksetaan takaisin hitaammin ja se mahdollinen pääoman osa, jota ei suoriteta eräpäivänä, kirjataan Sveitsin frangimääräisen tilin jäljellä olevaksi velkapääomaksi, ja lainatarjouksessa todetaan, että lainapääoman lyhentämiseen vaikuttaa kuukausieriin sovelletun vaihtokurssin vaihtelu, oli kyse sitten kurssin vahvistumisesta tai heikentymisestä, ja että tämä voi johtaa lainan takaisinmaksuajan pidentymiseen tai lyhenemiseen ja mahdollisesti vaikuttaa määrään, joka yhteensä on maksettava lyhennyksinä;

- sopimuksen kohdissa, joissa määrätään "sisäisestä euromääräisestä tilistä" ja "sisäisestä tilistä Sveitsin frangeissa", esitetään yksityiskohtaisesti kunkin lainan lyhennyserän maksamisen yhteydessä tehdyt kirjaukset kyseisiltä tileiltä ja kyseisille tileille ja sopimuksessa esitetään läpinäkyvästi, miten ulkomaanvaluutan vaihtomekanismi toimii konkreettisesti; vaikka lainatarjouksessa ei mainita nimenomaisesti esimerkiksi "valuuttakurssiriskiä", jonka lainansaaja kantaa, koska hän ei saa tuloja laskentavaluutassa, eikä "korkoriskiä"?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla "selkeästi ja ymmärrettävästi", jos neljännessä kysymyksessä esitettyjen seikkojen lisäksi alustavasti 25 vuodeksi tehdyssä sopimuksessa on esitetty ainoastaan hypoteettinen skenaario maksuvaluutan arvon laskemisesta 5,61 prosentilla suhteessa laskentavaluuttaan, kun sopimuksessa ei muuten mainita "riskin" tai "vaikeuksien" kaltaisia sanoja?
- 6) Onko näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu direktiivissä N:o 93/13 tarkoitettulla tavalla "selkeästi ja ymmärrettävästi", mukaan lukien sopimuksen tekoon liittyneiden olosuhteiden osalta, elinkeinonharjoittajalla vai kuluttajalla?
- 7) Jos elinkeinonharjoittajalla on näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, onko direktiivi [N:o] 93/13 esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jossa katsotaan, että kun on esitetty myyntitekniisiä asiakirjoja, lainansaajien on osoitettava yhtäältä, että heille esitettiin asiakirjoissa esitetyt tiedot, ja toisaalta, että pankki on esittänyt heille kyseiset tiedot, vai edellyttääkö direktiivi päinvastoin, että näiden seikkojen perusteella syntyy oletama siitä, että asiakirjoissa esitetyt tiedot on välitetty lainansaajille muun muassa suullisesti, ja kyse on kumottavissa olevasta olettamasta, joka elinkeinonharjoittajan, joka vastaa valitsemiensa välittäjien välittämistä tiedoista, on osoitettava vääräksi?
- 8) Voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen sopimukseen, jolla sopimuksen molemmat osapuolet sopivat kantavansa valuuttakurssiriskin, katsoa liittyvän huomattavaa epätasapainoa, kun yhtäältä elinkeinonharjoittajalla on kuluttajaa paremmat edellytykset ennakoida valuuttakurssiriskiä ja kun toisaalta elinkeinonharjoittajan kantama riski on rajattu mutta kuluttajan riski ei?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 22.10.2019 – FA v. BNP Paribas Personal Finance SA

(asia C-782/19)

(2020/C 19/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantaja: FA

Vastaaja: BNP Paribas Personal Finance SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivi N:o 93/13, ⁽¹⁾ tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan vanhentumissääntöjä seuraavissa tilanteissa: (a) sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamiseen, (b) mahdollisiin palautuksiin, (c) kun kuluttaja on kantajana, ja (d) kun kuluttaja on vastaajana, mukaan lukien vastakanteen vastaajana?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan täysin tai osin kieltävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa sille, että sovelletaan kansallista oikeuskäytäntöä, jossa vanhentumisajan alkuajankohdaksi on vahvistettu lainatarjouksen hyväksymispäivä vakavien taloudellisten vaikeuksien ilmenemispäivän sijaan?
- 3) Onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia sopimusehtoja, joissa määrätään erityisesti, että laskentavaluuttana käytetään Sveitsin frangia ja maksuvaluuttana euroa, ja joista seuraa, että lainansaajan on kannettava valuuttakurssiriski, pidettävä osana direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sopimuksen pääkohdetta, kun asiassa ei ole riitautettu valuutanvaihtomaksun määrää ja kun sopimukseen sisältyy ehtoja, joissa määrätään, että lainansaaja voi tiettyinä ajankohtina käyttää mahdollisuutta muuttaa sopimus euromääräiseksi ennalta määritellyn kaavan mukaisesti?
- 4) Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, koska
 - alustavassa lainatarjouksessa esitetään yksityiskohtaisesti lainan maksuaikana toteutettavat valuutanvaihdot ja todetaan, että eurojen ja Sveitsin frangien vaihtokurssina käytetään kurssia, jota sovelletaan kaksi arkipäivää ennen valuutanvaihdon perusteena olevaa tapahtumaa ja joka julkaistaan Euroopan keskuspankin internetsivuilla;
 - lainatarjouksessa mainitaan, että lainansaaja hyväksyy Sveitsin frangien muuttamista euroiksi ja eurojen muuttamista Sveitsin frangeiksi koskevat valuutanvaihdot, jotka ovat välttämättömiä lainan toimintatavan ja takaisinmaksun kannalta, ja että lainantaja muuttaa euromääräisinä maksettujen kuukausierien pääoman Sveitsin frangeiksi, kun lainan sivukulut on suoritettu;
 - lainatarjouksessa todetaan, että jos valuutanvaihdon tuloksena saadaan määrä, joka on Sveitsin frangeissa erääntynyttä määrää pienempi, pääoma maksetaan takaisin hitaammin ja se mahdollinen pääoman osa, jota ei suoriteta eräpäivänä, kirjataan Sveitsin frangimääräisen tilin jäljellä olevaksi velkapääomaksi, ja lainatarjouksessa todetaan, että lainapääoman lyhentämiseen vaikuttaa kuukausieriin sovelletun vaihtokurssin vaihtelu, oli kyse sitten kurssin vahvistumisesta tai heikentymisestä, ja että tämä voi johtaa lainan takaisinmaksuajan pidentymiseen tai lyhenemiseen ja mahdollisesti vaikuttaa määrään, joka yhteensä on maksettava lyhennyksinä;
 - sopimuksen kohdissa, joissa määrätään ”sisäisestä euromääräisestä tilistä” ja ”sisäisestä tilistä Sveitsin frangeissa”, esitetään yksityiskohtaisesti kunkin lainan lyhennyserän maksamisen yhteydessä tehdyt kirjaukset kyseisiltä tileiltä ja kyseisille tileille ja sopimuksessa esitetään läpinäkyvästi, miten ulkomaanvaluutan vaihtomekanismi toimii konkreettisesti; vaikka lainatarjouksessa ei mainita nimenomaisesti esimerkiksi ”valuuttakurssiriskiä”, jonka lainansaaja kantaa, koska hän ei saa tuloja laskentavaluutassa, eikä ”korkoriskiä”?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko direktiivi N:o 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehtokokonaisuus tai sopimusehto on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, jos neljännessä kysymyksessä esitettyjen seikkojen lisäksi alustavasti 25 vuodeksi tehdyssä sopimuksessa on esitetty ainoastaan hypoteettinen skenaario maksuvaluutan arvon laskemisesta 5–6 prosentilla suhteessa laskentavaluuttaan, kun sopimuksessa ei muuten mainita ”riskin” tai ”vaikeuksien” kaltaisia sanoja?
- 6) Onko näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu direktiivissä N:o 93/13 tarkoitettulla tavalla ”selkeästi ja ymmärrettävästi”, mukaan lukien sopimuksen tekoon liittyneiden olosuhteiden osalta, elinkeinonharjoittajalla vai kuluttajalla?

- 7) Jos elinkeinonharjoittajalla on näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, onko direktiivi [N:o] 93/13 esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jossa katsotaan, että kun on esitetty myyntitekniisiä asiakirjoja, lainansaajien on osoitettava yhtäältä, että heille esitettiin asiakirjoissa esitetyt tiedot, ja toisaalta, että pankki on esittänyt heille kyseiset tiedot, vai edellyttääkö direktiivi päinvastoin, että näiden seikkojen perusteella syntyy oletama siitä, että asiakirjoissa esitetyt tiedot on välitetty lainansaajille muun muassa suullisesti, ja kyse on kumottavissa olevasta olettamasta, joka elinkeinonharjoittajan, joka vastaa valitsemiensa välittäjien välittämistä tiedoista, on osoitettava vääräksi?
- 8) Voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen sopimukseen, jolla sopimuksen molemmat osapuolet sopivat kantavansa valuuttakurssiriskin, katsoa liittyvän huomattavaa epätasapainoa, kun yhtäältä elinkeinonharjoittajalla on kuluttajaa paremmat edellytykset ennakoida valuuttakurssiriskiä ja kun toisaalta elinkeinonharjoittajan kantama riski on rajattu mutta kuluttajan riski ei?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Barcelona (Espanja) on esittänyt 22.10.2019 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne v. GB

(asia C-783/19)

(2020/C 19/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Vastapuoli: GB

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mahdollistaako alkuperänimityksen suojan soveltamisala sen, että kyseistä nimitystä suojataan paitsi samankaltaisia tuotteita vastaan myös sellaisia palveluja vastaan, jotka voivat liittyä näiden tuotteiden suoraan tai välilliseen jakeluun?
- 2) Edellyttääkö mielleyhtymän aiheuttaman oikeudenloukkauksen vaara, joihin unionin asetusten edellä mainituissa artikloissa (¹) (²) viitataan, ensisijaisesti sellaisen analyysin tekemistä, joka koskee nimeä, sen selvittämiseksi, miten se vaikuttaa keskivertokuluttajaan, vai onko tämän vaaran arvioimiseksi ensin määritettävä, onko kyse samoista tuotteista, samankaltaisista tuotteista tai moniosaisista tuotteista, joiden osana on alkuperänimityksellä suojattu tuote?
- 3) Onko mielleyhtymästä aiheutuvan oikeudenloukkauksen vaara määritettävä objektiivisin perustein, jos nimet ovat samat tai hyvin samankaltaiset, vai onko tämä vaara suhteutettava tuotteisiin ja palveluihin, joista ja joihin mielleyhtymä syntyy, sen toteamiseksi, että mielleyhtymän vaara on heikko tai merkityksetön?

- 4) Onko suoja, joka edellä mainitussa säännöstössä säädetään tapauksissa, joissa on kyse mielleyhtymän tai maineen hyväksikäytön vaarasta, kyseisten tuotteiden erityispiirteisiin perustuvaa erityissuojaa, vai onko suojan välttämättä liittyttävä vilpillistä kilpailua koskeviin sääntöihin?

(¹) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20.3.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 (EUVL 2006, L 93, s. 12) 13 artikla.

(²) Maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 671) 103 artikla.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Riigikohus (Viro) on esittänyt 29.10.2019 – XX v. Tartu vangla

(asia C-795/19)

(2020/C 19/32)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Riigikohus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: XX

Vastapuoli: Tartu vangla

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (¹) 2 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä saman direktiivin 4 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että sen kanssa ovat ristiriidassa kansalliset oikeusnormit, joissa säädetään, että kuulon heikkeneminen edellytettyä tasoa huonommaksi on ehdoton este vankeinhoitolaitoksen virkamiehenä palveluksessa olemiselle, ja jotka eivät mahdollista korjaavien apuvälineiden käyttöä arvioitaessa kuulovaatimusten täyttymistä?

(¹) EYVL 2000, L 303, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Okresný súd Košice I (Slovakia) on esittänyt 30.10.2019 – NI, OJ ja PK v. Sociálna poisťovňa

(asia C-799/19)

(2020/C 19/33)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Okresný súd Košice I

Pääasian asianosaiset

Kantajat: NI, OJ ja PK

Vastaaja: Sociálna poisťovňa

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyysilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY ⁽¹⁾ 3 artiklaa tulkittava siten, että käsite ”työsopimuksista johtuvat maksamatta olevat työntekijöiden saatavat” kattaa myös sellaiset aineettomat vahingot, jotka ovat seurausta työntekijän kuolemaan johtaneesta työtapaturmasta?
- 2) Onko työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyysilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY 2 artiklaa tulkittava siten, että maksukyvyttömänä on pidettävä myös sellaista työnantajaa, jota vastaan on aloitettu ulosmittausmenettely työntekijän työtapaturmaisen kuoleman aiheuttaman ja tuomioistuimen vahvistaman aineettomien vahinkojen korvausvaatimuksen johdosta, mutta saatava on todettu perimiskelvottomaksi ulosmittausmenettelyssä, koska työnantaja on varaton?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 283, s. 36.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 4.11.2019 – Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial v. Skatteverket

(asia C-812/19)

(2020/C 19/34)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial

Vastapuoli: Skatteverket

Ennakkoratkaisukysymys

Onko pankin, jonka päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, ruotsalainen sivuliike erillinen verovelvollinen, kun päätoimipaikka suorittaa sivuliikkeelle palveluja ja kohdentaa niistä aiheutuvat kustannukset sivuliikkeelle, jos päätoimipaikka kuuluu kyseisessä toisessa valtiossa arvonlisäveroryhmään mutta ruotsalainen sivuliike ei kuulu mihinkään ruotsalaiseen arvonlisäveroryhmään? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston asetuksen 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohta, 9 artiklan 1 kohta ja 11 artikla (EUVL 2007, L 347, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Ranska) on esittänyt 5.11.2019 – MN**(asia C-813/19)**

(2020/C 19/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Pääasian asianosaiset

Kantaja: MN

Muut osapuolet: RJA, RJO, FD, BG, PG, KL, LK, MJ, NI ja OH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Täyttävätkö rikosprosessilain (code de procédure pénale) 695-16 §:n ja sitä seuraavien pykälien säännöksissä säädetyn kaltaiset edellytykset, joiden mukaan Ranskan syyttäviviranomainen antaa eurooppalaisen pidätysmääräyksen, täysimääräisesti Euroopan unionin oikeudessa tarkoitetun tehokkaan oikeussuojan vaatimukset?
- 2) Täyttääkö Ranskan syyttäviviranomainen vaatimukset, jotta se voidaan katsoa 13.6.2002 annetun neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi oikeusviranomaiseksi?

⁽¹⁾ Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 annettu neuvoston puitepäättös 2002/584/YOS (EUVL 2002, L 190, s. 1)

Kanne 8.11.2019 – Euroopan komissio v. Unkari**(asia C-821/19)**

(2020/C 19/36)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Condou-Durande, J. Tomkin ja A. Tokár)

Vastaaja: Unkari

Vaatimukset

Komissio vaatii unionin tuomioistuinta

- a) toteamaan, että

— Unkari ei ole noudattanut sillä direktiivin 2013/32/EU 33 artiklan 2 kohdan mukaan olevia velvoitteita, kun se on ottanut käyttöön uuden tutkimattajättämisperusteen niiden perusteiden lisäksi, jotka on nimenomaisesti vahvistettu mainitussa direktiivissä turvapaikkahakemusten tutkimatta jättämisen osalta.

- Unkari ei ole noudattanut sillä direktiivin 2013/32/EU 8 artiklan 2 kohdan, 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 22 artiklan 1 kohdan sekä direktiivin 2013/33/EU 10 artiklan 4 kohdan mukaan olevia velvoitteita, kun se on hyväksynyt toimenpiteitä, joilla järjestötoiminta, jonka tarkoituksena on mahdollistaa turvapaikkamenettelyn käynnistäminen henkilöille, jotka eivät täytä kansallisessa oikeudessa turvapaikkaa koskevassa lainsäädännössä vahvistettuja kriteereitä, luokitellaan rikokseksi ja joilla määrätään mainitusta rikoksesta syytettyihin tai tuomittuihin henkilöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä.

- b) velvoittamaan Unkarin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unkari on useita kertoja muuttanut turvapaikkajärjestelmäänsä siitä lukien, kun turvapaikkahakemusten määrä lisääntyi nopeasti vuonna 2015. Vuonna 2018 Unkarin turvapaikkaoikeutta koskevaa säännöstä muutettiin merkittävästi. Unkarin parlamentti hyväksyi 20.6.2018 vuoden 2018 lain VI laitonta maahanmuuttoa koskevista toimenpiteistä annettujen tiettyjen lakien muuttamisesta (az egyes törvényeknek a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról szóló, 2018. évi VI. Törvény) ja Unkarin perustuslain seitsemännen muutoksen. Kyseisten lainsäädäntötoimien kokonaisuus tunnetaan myös ”Stop Soros” –lakina. Kyseisillä muutoksilla niiden henkilöiden piiriä, joihin voidaan soveltaa turvapaikkaoikeutta, rajoitettiin entisestään, koska turvapaikkaoikeutta koskevan lain muutoksen mukaan hakemus jätetään tutkimatta, jos hakija on saapunut Unkarin maaperälle sellaisen maan kautta, jossa häntä ei ole vainottu ja jossa hän ei ole ollut välittömässä vaarassa joutua vainotuksi. Samansuuntaisesti muutettiin myös rikoslakia (Büntető Törvénykönyv). Sellainen järjestötoiminta, jonka tarkoituksena on mahdollistaa turvapaikkamenettelyjen käynnistäminen henkilöille, joita ei vainota lähtömaassaan, tavanomaisessa asuinmaassaan tai muussa maassa, jonka kautta he ovat saapuneet [Unkariin], rodun, kansalaisuuden, tiettyyn sosiaaliseen ryhmään kuulumisen, uskonnon tai poliittisten mielipiteiden vuoksi tai jotka eivät perustellusti voi pelätä joutuvansa välittömästi vainotuksi, luokiteltiin rikokseksi.

Koska komissio katsoi, että vuonna 2018 hyväksytty säännöstö on unionin oikeuden vastainen, komissio aloitti rikkomusmenettelyn Unkaria vastaan. Koska Unkarin mainitun hallinnollisen menettelyn aikana esittämät väitteet eivät hälventäneet komission epäilyksiä, komissio päätti saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Valitus, jonka Achemos Grupé UAB ja Achema AB ovat tehneet 20.11.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-417/16, Achemos Grupé ja Achema v. komissio, 12.9.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-847/19 P)

(2020/C 19/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Achemos Grupé UAB ja Achema AB (edustajat: R. Martens, avocat, V. Ostrovskis, advokatas)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Liettuan tasavalta ja Klaipėdos Nafta AB

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 ja 2 kohdan
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen

- tai vaihtoehtoisesti ratkaisee itse ensimmäisessä oikeusasteessa vireillä olevan asian ja kumoaa riidanalaisen päätöksen ⁽¹⁾ kokonaisuudessaan
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: SEUT 263 artiklan, luettuna yhdessä SEUT 256 artiklan 1 kohdan ja perusteluvelvollisuuden kanssa, rikkominen, koska unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen jättämällä arvioimatta tietoja, joihin komissio tukeutui tehdessään päätöstään, kun taas unionin yleisen tuomioistuimen suorittaman komission päätöksen lainmukaisuuden asianmukainen valvonta edellyttää sen tarkastamista, ovatko tiedot, joihin komissio tukeutui, asiallisesti paikkansapitäviä, luotettavia ja johdonmukaisia.

Toinen valitusperuste: Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan rikkominen, hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaaminen ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ 12 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 5 artiklan kanssa, rikkominen, sillä unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se moitti valittajia siitä, etteivät ne olleet antaneet tietoja komissiolle sen alustavan tutkimuksen aikana, vaikka tarkan ja puolueettoman tutkimuksen toteuttamista koskevan velvollisuuden nojalla komissiolla on velvollisuus varmistaa, että sillä on hallussaan mahdollisimman täydelliset ja luotettavat tiedot.

Kolmas valitusperuste: SEUT 296 artiklan 2 kohdan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan rikkominen ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöminen, sillä unionin yleinen tuomioistuin ei todennut selvästi ja yksiselitteisesti, miksi nesteytettyä maakaasua koskevalle hankkeelle voitiin myöntää poikkeus direktiivin 2004/18/EY ⁽³⁾ 14 artiklasta ja se voitiin myöntää suoraan Klaipėdos Naftalle, vaikka perusteluvelvollisuutensa mukaisesti unionin yleisen tuomioistuimen pitäisi esittää perustelunsa siten, että valittajat voivat saada tietoonsa päätöksen syyt.

⁽¹⁾ 20.11.2013 tehty komission päätös C(2013) 7884 final, jolla Liettuan Klaipėdos Naftalle myöntämä valtiontuki SA.36740 (2013/NN) todettiin sisämarkkinoille soveltuvaksi (EUVL 2016, C 161, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetusta (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

⁽³⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu direktiivi 2004/18/EY (EUVL 2004, L 134, s. 114).

Kanne 21.11.2019 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(asia C-849/19)

(2020/C 19/38)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouchiagar, C. Hermes)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

- toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/43/ETY ⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan eikä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole vahvistanut säädetyssä määräajassa asianmukaisia suojelutavoitteita eikä toteuttanut tarvittavia suojelutoimenpiteitä Helleenien tasavallan alueella sijaitsevien 239 yhteisön tärkeänä pitämän alueen osalta, jotka sisältyvät 19.7.2006 tehtyyn komission päätökseen 2006/613/EY ⁽²⁾,
- velvoittamaan Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan komission mukaan Helleenien tasavalta ei ole säädetyssä määräajassa vahvistanut asianmukaisia suojelutavoitteita Helleenien tasavallan alueella sijaitsevien 239 yhteisön tärkeänä pitämän alueen osalta.

Se on lisäksi sitä mieltä, että Helleenien tasavalta ei ole säädetyssä määräajassa toteuttanut tarvittavia suojelutoimenpiteitä Helleenien tasavallan alueella sijaitsevien 239 yhteisön tärkeänä pitämän alueen osalta.

Näin ollen Helleenien tasavalta on rikkonut direktiivin 92/43/ETY 4 artiklan 4 kohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta.

(¹) Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY (EYVL 1992, L 206, s. 7).

(²) Neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisesta luettelosta Välimeren vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista 19.7.2006 tehty komission päätös 2006/613/EY (EUVL 2006, L 259, s. 1).

Kanne 25.11.2019 – Euroopan komissio v. Unkari

(asia C-856/19)

(2020/C 19/39)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Perrin ja A. Sipos)

Vastaaja: Unkari

Vaatimukset

Komissio vaatii seuraavaa:

— on todettava, että Unkari ei ole noudattanut valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista 21.6.2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/64/EU (¹) 10 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut 31.12.2017 asti myönnetyn siirtymäkauden päättymisen jälkeen valmisteveroa, jonka osuus oli alle 60 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta ja kantanut valmisteveroa, joka on alle 115 euroa 1000 savukkeelta.

— Unkari on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista 21.6.2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/64/EU 10 artiklan 2 kohdan mukaan savukkeiden yleisen valmisteveron osuus on 1.1.2014 vähintään 60 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta, paitsi jos valmistevero on vähintään 115 euroa 1 000 savukkeelta. Koska Unkari soveltaa valmisteveroa, joka on alle 115 euroa 1 000 savukkeelta, kyseisellä jäsenvaltiolla on velvollisuus säätää valmisteverosta, joka on vähintään 60 prosenttia painotetusta keskiarvosta.

Direktiivin 2011/64/EU 10 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa myönnettiin Unkarille ja seitsemälle muulle jäsenvaltiolle siirtymäkausi 31.12.2017 saakka, jotta ne voivat toteuttaa valmisteveron mainitun määrän. Direktiivin 2011/64/EU 10 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla kyseisten jäsenvaltioiden piti toteuttaa valmisteveron kyseiset määrät mainitun kauden päättyessä.

Komissio väittää, että Unkari ei ollut toteuttanut direktiivin 2011/64/EU 10 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä valmisteveron määriä siirtymäkauden päättyessä ja että 31.12.2017 lukien mainittu jäsenvaltio jatkoi kyseisessä direktiivissä säädettyjä määriä pienemmän valmisteveron soveltamista.

⁽¹⁾ Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista 21.6.2011 annettu neuvoston direktiivi 2011/64/EU (EUVL 2011, L 176, s. 24).

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 10.7.2019 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta, väliintulijana Ranskan tasavalta

(asia C-569/17) ⁽¹⁾

(2020/C 19/40)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 392, 20.11.2017.

Unionin tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan määräys 14.8.2019 – Valittajana Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH sekä muina osapuolina Lotte Co. Ltd ja Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

(asia C-580/18 P) ⁽¹⁾

(2020/C 19/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 25, 21.1.2019.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 29.8.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt du Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) – Portugali) – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(asia C-751/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/42)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 82, 4.3.2019.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 16.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale ordinario di Roma – Italia) – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.) v. Soundreef Ltd

(asia C-781/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/43)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 25.3.2019.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Düsseldorf – Saksa) – flightright GmbH v. Eurowings GmbH

(asia C-180/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 246, 22.7.2019.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 19.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta – Espanja) – HC ja ID v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(asia C-247/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/45)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 246, 22.7.2019.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 29.8.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille Nobina Finland Oy

(asia C-327/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/46)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 220, 1.7.2019.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 26.8.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Düsseldorf – Saksa) – EUflight.de GmbH v. Eurowings GmbH

(asia C-345/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 255, 29.7.2019.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 22.7.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Amtsgericht Hamburg – Saksa) – GE v. Société Air France**

(asia C-370/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 280, 19.8.2019.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.11.2019 – Belgia v. komissio

(asia T-287/16 RENV) ⁽¹⁾

(Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto – Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot – Belgialle aiheutuneet menot – Aiheettomasti maksetut vientituet – Jäsenvaltion laitoksen syyksi luettava takaisinperinnän laiminlyönti – Kaikkiin mahdollisiin oikeussuojakeinoihin ei ole turvauduttu ennen vahingonkorvauskanteen nostamista – Oikeasuhteisuus)

(2020/C 19/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: J.-C. Halleux, M. Jacobs ja C. Pochet, avustajinaan asianajajat É. Grégoire ja J. Mariani)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouquet ja B. Hofstötter)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 17.3.2016 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/417 (EUVL 2016, L 75, s. 16) siltä osin kuin siinä jätetään rahoituksen ulkopuolelle Belgian kuningaskunnalle aiheutuneet 9 601 619 euron suuruiset menot.

Tuomiolauselmä

- 1) Kumotaan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 17.3.2016 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/417 siltä osin kuin siinä jätetään rahoituksen ulkopuolelle Belgian kuningaskunnalle aiheutuneet 9 601 619 euron suuruiset menot
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 25.7.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.11.2019 – Missir Mamachi di Lusignano ym. v. komissio(asia T-502/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Virkamiehet – Virkamiehen ja hänen puolisonsa murha – Velvollisuus taata unionin palveluksessa olevan henkilöstön turvallisuus – Toimielimen vastuu kuolleen virkamiehen oikeudenomistajien henkisestä kärsimyksestä – Virkamiehen äiti, veli ja sisar – Vahingonkorvauskanne – Tutkittavaksi ottaminen – SEUT 270 artiklaan perustuva asiavaltuus – Henkilöstösäännöissä tarkoitettu henkilö – Kohtuullinen aika)

(2020/C 19/50)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Shanghai, Kiina) ja kuusi muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä (edustajat: asianajajat F. Di Gianni, G. Coppo ja A. Scalini)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi B. Eggers, G. Gattinara ja D. Martin, sitten G. Gattinara ja R. Striani)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan lähinnä komission velvoittamista maksamaan Alessandro Missir Mamachi di Lusignanon oikeudenomistajille, Livio Missir Mamachi di Lusignanon oikeudenomistajille, Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobinille, Stefano Missir Mamachi di Lusignanolle ja Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignanolle eri rahamääriä korvauksena Alessandro Missir Mamachi di Lusignanon ja hänen puolisonsa 18.9.2006 Rabatissa (Marokko), jossa Alessandro Missir Mamachi di Lusignano oli virkatehtävissä, tapahtuneesta murhasta aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.

Tuomiolauselman

- 1) Lausunnon antaminen Euroopan komission velvoittamisesta maksamaan korvauksena henkisestä kärsimyksestä 463 050 euroa kullekin Alessandro Missir Mamachi di Lusignanon oikeudenomistajalle, 574 000 euroa samoille oikeudenomistajille ja 308 700 euroa Livio Missir Mamachi di Lusignanon oikeudenomistajille raukeaa.
- 2) Komissio velvoitetaan yhteisvastuullisesti maksamaan Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobinille 50 000 euroa hänelle aiheutuneen henkisen kärsimyksen johdosta.
- 3) Komissio velvoitetaan yhteisvastuullisesti maksamaan Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignanolle 10 000 euroa hänelle aiheutuneen henkisen kärsimyksen johdosta.
- 4) Komissio velvoitetaan yhteisvastuullisesti maksamaan Stefano Missir Mamachi di Lusignanolle 10 000 euroa hänelle aiheutuneen henkisen kärsimyksen johdosta.
- 5) Tämän tuomiolauselman 2–4 kohdassa tarkoitettuihin korvauksiin lisätään viivästyskorko tämän tuomion julistamispäivästä lukien siihen saakka, kunnes maksu on kokonaan suoritettu, sen korkokannan mukaan, joka vastaa Euroopan keskuspankin (EKP) perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkokantaa korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.
- 6) Kanne hylätään muilta osin.
- 7) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 26, 26.1.2013 (asia on alun perin rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-132/12, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.11.2019 – Izuzquiza ja Semsrott v. Frontex(asia T-31/18) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin – Asetus (EY) N:o 1049/2001 – Asiakirjat, jotka liittyvät Keskisellä Välimerellä vuonna 2017 toteutettuun Frontexin laivasto-operaatioon – Operaatioon osallistuneet alukset – Tutustumisoikeuden epääminen – Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohta – Yleisen edun suojaa yleisen turvallisuuden alalla koskeva poikkeus)

(2020/C 19/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Luisa Izuzquiza (Madrid, Espanja) ja Arne Semsrott (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Hilbrans ja R. Callsen sekä barrister J. Pobjoyr)

Vastaaja: Euroopan raja- ja merivartiovirasto (Frontex) (asiamiehet: H. Caniard ja T. Knäbe, avustajinaan asianajajat B. Wägenbaur ja J. Currall)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Frontexin 10.11.2017 tekemän sen päätöksen CGO/LAU/18911c/2017 kumoamiseksi, jolla on evätty oikeus tutustua asiakirjoihin, jotka sisältävät tiedot 1.6.–30.8.2017 Keskisellä Välimerellä toteutettuun Triton-yhteisoperaatioon osallistuneen jokaisen aluksen nimestä, lippuvaltiosta ja alustyyppistä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Luisa Izuzquiza ja Arne Semsrott veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 26.3.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.11.2019 – K.A. Schmears Holding v. EUIPO – Tecnum (tec.nicum)(asia T-527/18) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin tec.nicum rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi kansallinen kuviomerkki TECNIUM – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Palvelujen samankaltaisuus – Merkkien samankaltaisuus – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Aiemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö – Asetuksen 2017/1001 18 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta ja 47 artiklan 2 ja 3 kohta – Muoto, joka poikkeaa ainoastaan sellaisten osatekijöiden osalta, jotka eivät vaikuta erottamiskykyyn – Ensimmäistä kertaa vasta unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt todisteet)

(2020/C 19/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: K.A. Schmears Holding GmbH & Co. KG (Wuppertal, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Haudan)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Ivanauskas ja H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Tecnum SL (Manrise, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Sugrañes Coca)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 21.6.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 2427/2017-5), joka koskee osapuolten Tecnum ja K. A. Schmiers Holding välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) K.A. Schmiers Holding GmbH & Co. KG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 381, 22.10.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.11.2019 – Wywiał-Przȳda v. komissio

(asia T-592/18) ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Sopimussuhteiset toimihenkilöt – Palkkaus – Päätös olla myöntämättä ulkomaankorvausta – Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohta – Toiselle valtiolle suoritettut palvelukset – Diplomaattiasema – Viiden vuoden viitejakso)

(2020/C 19/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Katarzyna Wywiał-Przȳda (Wezembeek-Oppem, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Bohr ja D. Milanowska)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan komission 23.11.2017 tekemän päätöksen, jolla kantajalle ei myönnetty ulkomaankorvausta, kumoamista.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Katarzyna Wywiał-Przȳda veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 427, 26.11.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.11.2019 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopimed)(asia T-642/18) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus sanamerkin DermoFaes Atopimed rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi EU-sanamerkki Dermowas – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2020/C 19/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Thünken)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Ivanauskas ja H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Espanja) (edustajat: asianajajat A. Vela Ballesteros ja S. Fernandez Malvar)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 11.7.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 1365/2017-2), joka koskee osapuolten Dr. August Wolff ja Faes Farma välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ja Faes Farma, SA:n oikeudenkäyntikulut, viimeksi mainitulle EUIPO:n valituslautakunnan käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 4, 7.1.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.11.2019 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes)(asia T-643/18) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus sanamerkin DermoFaes rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi EU-sanamerkki Dermowas – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2020/C 19/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Thünken)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Ivanauskas ja H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Espanja) (edustajat: asianajajat A. Vela Ballesteros ja S. Fernandez Malvar)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 14.6.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 1842/2017-2), joka koskee osapuolten Dr. August Wolff ja Faes Farma välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ja Faes Farma, SA:n oikeudenkäyntikulut, viimeksi mainitulle EUIPO:n valituslautakunnan käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kulut mukaan lukien.

(¹) EUVL C 16, 14.1.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.11.2019 – Werner v. EUIPO – Merck (fLORAMED)

(asia T-695/18) (¹)

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin fLORAMED rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi EU-sanamerkki MEDIFLOR – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2020/C 19/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Stefan Werner (Baldham, Saksa) (edustaja: asianajaja T Büttner)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Hanne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Merck KGaA (Darmstadt, Saksa) (edustajat: asianajajat U. Pfléghar, M. Best, M. Giannakoulis ja S. Schäffner, avocats)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 17.9.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 197/2018-2), joka koskee osapuolten Merck ja Stefan Werner välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Stefan Werner veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 25, 21.1.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.11.2019 – Wyld v. EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld)(asia T-711/18) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Väittemenettely – Hakemus sanamerkin wyld rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi kansainvälinen sanamerkki WILD CRISP – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Rekisteröintihakemuksen hylkääminen osittain)

(2020/C 19/57)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Wyld GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Douglas)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: M. Fischer)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 24.9.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 2621/2017-2), joka koskee osapuolten Kaufland Warenhandel ja Wyld välistä väittemenettelyä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Wyld GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 35, 28.1.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.11.2019 – Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto(asia T-276/13 RENV) ⁽¹⁾

(Polkumyynti – Yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonti – Lopullinen polkumyyntitulli – Riidanalaisen toimen kumoaminen – Oikeussuojan tarpeen lakkaaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2020/C 19/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Growth Energy (Washington DC, Yhdysvallat) ja Renewable Fuels Association (Washington) (edustajat: asianajajat P. Vander Schueren ja M. Peristeraki)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: S. Boelaert, avustajanaan asianajaja N. Tuominen)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Maxian Rusche ja M. França) ja ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (edustajat: asianajajat O. Prost ja A. Massot)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonnissa 18.2.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 157/2013 (EUVL 2013, L 49, s. 10) kumoamiseksi osittain siltä osin kuin se koskee kantajia ja niiden jäseniä

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Growth Energy, Renewable Fuels Association, Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 226, 3.8.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.11.2019 – ZI v. komissio

(asia T-618/18) (¹)

(Henkilöstö – Virkamiehet – Yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän antama suoja – Virkamiehen puolison kuuluminen järjestelmään – Oikeussuojan tarpeen puuttuminen – Tutkimatta jättäminen)

(2020/C 19/59)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZI (edustaja: asianajaja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Bohr ja L. Vernier)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Euroopan parlamentti (asiamiehet: J. Van Pottelberge ja J. Steele) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: R. Meyer ja M. Alver)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan komission henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (PMO) 4.12.2017 tekemän sellaisen päätöksen kumoamista, jolla evätään kantajan aviomiehen liittäminen Euroopan unionin yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän piiriin.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) ZI velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 455, 17.12.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 26.9.2019 – Taminco v. komissio

(asia T-740/18 R)

(Väliaikainen oikeussuoja – Kasvinsuojeluaineet – Asetus (EY) N:o 1107/2009 – Tehoaine tiraami – Markkinoille saattamista koskevan luvan hyväksymisedellytykset – Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus – Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2020/C 19/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Taminco BVBA (Gent, Belgia) (edustajat: asianajajat C. Mereu ja S. Englebert)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Koleva, A. Lewis ja I. Naglis)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva hakemus tehoaineen tiraami hyväksynnän uusimatta jättämisestä ja tiraamia sisältävillä kasvinsuojeluaineilla käsiteltyjen siementen käytön ja myynnin kieltämisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta 9.10.2018 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/1500 (EUVL 2018, L 254, s. 1) täytäntöönpanon lykkäämiseksi.

Määräysosa

- 1) Vältöimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.11.2019 – Flovax v. EUIPO – Dagniaux ja Gervais Danone (GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923)(asia T-147/19) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki – Mitättömyysvaatimus – EU-kuviomerkki GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923 – Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen – Oikeusriita on menettänyt kohteensa – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2020/C 19/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Flovax Sàrl (Doncols, Luxemburg) (edustaja: asianajaja C.-S. Marchiani)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: S. Pétrequin ja J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Dagniaux (Roubaix, Ranska)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Compagnie Gervais Danone (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja S. Havard Duclos)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 18.5.2018 tekemästä päätöksestä (yhdistetyt asiat R 2210/2016-1 ja R 2211/2016-1), joka koskee yhtäältä Compagnie Gervais Danonen ja toisaalta Flovaxin ja Dagniaux'n välistä mitättömyysmenettelyä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 148, 29.4.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.11.2019 – Dickmanns v. EUIPO

(asia T-181/19) (¹)

(Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Irtisanomislausekkeella varustettu määräaikainen sopimus – Lauseke, jonka mukaan sopimus päättyy, jos toimihenkilön nimeä ei ole merkitty kilpailun varallaololuetteloon – Puhtaasti vahvistava toimi – Valitusaika – Tutkimatta jättäminen)

(2020/C 19/62)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Espanja) (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Lukosiūtė, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan yhtäältä EUIPO:n 4.6.2018 tekemän sellaisen päätöksen kumoamista, jolla hylätään kantajan vaatimukset siitä, että hänen sopimuksensa 5 artiklassa oleva irtisanomislauseke poistettaisiin, että hänen sopimuksensa luokiteltaisiin uudelleen toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi, että 14.12.2017 tehty päätös tarvittaessa peruutettaisiin ja että hänen sopimustaan jatkettaisiin toisen kerran 30.9.2018 jälkeiselle ajalle tai että ainakin hänet otettaisiin mukaan väliaikaisten toimihenkilöiden sopimusten uudistamisesta 28.1.2016 annettujen suuntaviivojen mukaiseen menettelyyn, jossa väliaikaisten toimihenkilöiden sopimukset uudistetaan toisen kerran, ja toisaalta kantajalle väitetyksi aiheutuneen vahingon korvaamista.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Sigrid Dickmannsin oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 206, 17.6.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 26.9.2019 – Sipcam Oxon v. komissio

(asia T-518/19 R)

(Väliaikainen oikeussuoja – Kasvinsuojeluaineet – Asetus (EY) N:o 1107/2009 – Tehoaine klorotaloniili – Markkinoille saattamista koskevan luvan hyväksymisedellytykset – Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus – Kiireellisyusedellytys ei täyty)

(2020/C 19/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sipcam Oxon SpA (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat C. Mereu ja P. Sellar)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: I. Naglis ja A. Dawes)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva hakemus tehoaineen klorotaloniili hyväksynnän uusimatta jättämisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta 29.4.2019 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/677 (EUVL 2019, L 114, s. 15) täytäntöönpanon lykkäämiseksi.

Määräysosa

- 1) Välimiehakemus hylätään.
 - 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
-

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 26.9.2019 – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate v. komissio

(asia T-549/19 R)

(Väliaikainen oikeussuoja – Harvinaislääke – Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus – Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2020/C 19/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mbH (Wedel, Saksa) (edustaja: asianajaja P. von Czettritz)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. F. Brakeland, L. Haasbeek ja C. Hermes)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva hakemus myyntiluvan myöntämisestä ihmisille tarkoitettulle lääkkeelle ”Trecondi – treo-sulfaani” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 perusteella 20.6.2019 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen C(2019) 4858 (final) 5 artiklan täytäntöönpanon lykkäämiseksi.

Määräysosa

- 1) Välimiöihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 26.9.2019 – Micros Food Safety v. komissio

(asia T-568/19 R)

(Väliaikainen oikeussuoja – Bakteerifagi – Listeria – Listex™ P100 – Tutkimatta jättäminen)

(2020/C 19/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Micros Food Safety BV (Wageningen, Alankomaat) (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Eggers, W. Farrell ja I. Galindo Martín)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva hakemus sen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi, jonka komission väitetään tehneen 17.6.2019 ja jolla sen väitetään kieltäneen jatkamasta Listex™ P100:n markkinoille saattamista eläinperäisten valmisruokien valmistuksen apuaineena.

Määräysosa

- 1) Vältöihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 23.10.2019 Northgate ja Northgate Europe v. komissio

(asia T-719/19)

(2020/C 19/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Northgate plc (Darlington, Yhdistynyt kuningaskunta) ja Northgate Europe Ltd (Darlington) (edustajat: solicitor J. Lesar ja K. Beal, QC)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 2.4.2019 annetun Euroopan komission päätöksen valtiontuesta SA.44896, jonka Yhdistynyt kuningaskunta on myöntänyt ulkomaisten väliyhteisöjen konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen nojalla, kokonaisuudessaan tai siltä osin kuin se koskee kantajia
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahdeksaan kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on soveltanut virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja/tai tehnyt ilmeisen harkinta- tai arviointivirheen päättäessään verojärjestelmän arviointiin sovellettavasta viitekehuksesta. Komission olisi pitänyt käyttää viitejärjestelmänä Yhdistyneen kuningaskunnan yhteisöverojärjestelmää eikä vain ulkomaisia väliyhteisöjä koskevaa järjestelmää (Controlled Foreign Company, CFC) sellaisenaan.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja/tai tehnyt ilmeisen harkinta- tai arviointivirheen omaksuessaan virheellisen lähestymistavan CFC-järjestelmän arvioinnissa. Komissio on riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 124–126 perustelukappaleessa katsonut virheellisesti, että vuoden 2010 verotuslain (kansainväliset ja muut säännökset) (Taxation (International and Other Provisions) Act) 9 A osan 9 luvussa olevat säännökset ovat poikkeuksia lain 5 luvussa olevista yleistä verovelvollisuutta koskevista säännöksistä.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, kun se katsonut riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 127–151 perustelukappaleessa, että valikoivuusedellytys on täytynyt, koska tosiasiallisesti ja oikeudellisesti rinnastettavissa olevissa tilanteissa olevia yrityksiä kohdeltiin eri tavoin

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että Taxation (International and Other Provisions) Actin 371ID jaksossa säädetty 75 prosentin vapautus on perusteltu yleisen verotusjärjestelmän luonteella ja yleisellä rakenteella
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että ulkomaisten väliyhteisöjen, jotka täyttävät mainitussa 9 luvussa säädettyä poikkeusta koskevat edellytykset ryhmänä, verottaminen loukkaa kantajien sijoittautumisvapautta SEUT 49 artiklan vastaisesti.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että 75 prosentin vapautuksen ja kiinteää osaa koskevan kysymyksen osalta on tehty ilmeinen harkinta- ja arviointivirhe.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission päätös ei ole unionin yleisten syrjintäkiellon periaatteen ja yhdenvertaisuusperiaatteen mukainen
- 8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on soveltanut analogisesti tai tukeutunut aiheuttomasti neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ säännöksiin, vaikka tätä direktiivi ei voitu soveltaa ajallisesti (*ratione temporis*)

⁽¹⁾ Sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 12.7.2016 annettu neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164 (EUVL 2016, L 193, s. 1).

Kanne 25.10.2019 – LSEGH (Luxembourg) ja London Stock Exchange Group Holdings (Italy) v. komissio

(asia T-726/19)

(2020/C 19/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: LSEGH (Luxembourg) Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) ja London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (Lontoo)
(edustajat: asianajajat O. Brouwer, A. Pliego Selie ja A. von Bonin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.44896, jonka Yhdistynyt kuningaskunta on myöntänyt ulkomaisten väliyhteisöjen konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen nojalla, 2.4.2019 annetun vastaajan päätöksen C(2019) 2526 Final ja
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan nojalla, mukaan lukien väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio teki oikeudellisen virheen ja/tai ilmeisiä arviointivirheitä eikä esittänyt riittäviä perusteluita yksilöidessään viitejärjestelmän riidanalaisessa päätöksessä.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan komissio teki oikeudellisen virheen ja/tai ilmeisiä arviointivirheitä eikä esittänyt riittäviä perusteluita luonnehtiessaan virheellisesti riidanalaisessa päätöksessä konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen poikkeukseksi viitejärjestelmän tavanomaisesta toiminnasta.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio teki oikeudellisen virheen ja/tai ilmeisiä arviointivirheitä todetessaan riidanalaisessa päätöksessä, että konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus merkitsee syrjintää eri talouden toimijoiden kesken.
- 4) Neljännen kanneperusteen mukaan komissio teki oikeudellisen virheen ja/tai ilmeisiä arviointivirheitä riidanalaisessa päätöksessä todetessaan, ettei konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta voida pitää perusteltuna viitejärjestelmän luonteen tai yleisen rakenteen vuoksi.

Kanne 29.10.2019 – PL v. komissio

(asia T-728/19)

(2020/C 19/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: PL (edustaja: asianajaja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission 13.8.2019 ja 26.9.2019 tekemät päätökset, joilla asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn ja yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa koskevan poikkeuksen perusteella evättiin osittain oikeus saada tutustua asiakirjoihin, joihin kantajan 4.12.2018 päivätyissä ja 28.2.2019 rekisteröidyissä hakemuksissa ja uudistetuissa hakemuksissa viitataan.
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43) rikkomiseen.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1) rikkomiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin.

Kanne 29.10.2019 – Arris Global v. komissio

(asia T-731/19)

(2020/C 19/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Arris Global Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor J. Lesar ja K. Beal, QC)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 2.4.2019 annetun Euroopan komission päätöksen valtioneuvoston SA.44896, jonka Yhdistynyt kuningaskunta on myöntänyt ulkomaisten väliyhteisöjen konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen nojalla, kokonaisuudessaan tai siltä osin kuin se koskee kantajaa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on soveltanut virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja/tai tehnyt ilmeisen harkinta- tai arviointivirheen päättäessään verojärjestelmän arviointiin sovellettavasta viitekehyksestä. Komission olisi pitänyt käyttää viitejärjestelmänä Yhdistyneen kuningaskunnan yhteisöverojärjestelmää eikä vain ulkomaisia väliyhteisöjä koskevaa järjestelmää (Controlled Foreign Company, CFC) sellaisenaan.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja/tai tehnyt ilmeisen harkinta- tai arviointivirheen omaksuessaan virheellisen lähestymistavan CFC-järjestelmän arvioinnissa. Komissio on riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 124–126 perustelukappaleessa katsonut virheellisesti, että vuoden 2010 verotuslain (kansainväliset ja muut säännökset) (Taxation (International and Other Provisions) Act) 9 A osan 9 luvussa olevat säännökset ovat poikkeuksia lain 5 luvussa olevista yleistä verovelvollisuutta koskevista säännöksistä.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, kun se katsonut riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 127–151 perustelukappaleessa, että valikoivuusedellytys on täytynyt, koska tosiasiallisesti ja oikeudellisesti rinnastettavissa olevissa tilanteissa olevia yrityksiä kohdeltiin eri tavoin
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että Taxation (International and Other Provisions) Actin 371ID jaksossa säädetty 75 prosentin vapautus on perusteltu yleisen verotusjärjestelmän luonteella ja yleisellä rakenteella
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että ulkomaisten väliyhteisöjen, jotka täyttävät mainitussa 9 luvussa säädettyä poikkeusta koskevat edellytykset ryhmänä, verottaminen loukkaa kantajien sijoittautumisvapautta SEUT 49 artiklan vastaisesti.

- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että 75 prosentin vapautuksen ja kiinteää osaa koskevan kysymyksen osalta on tehty ilmeinen harkinta- ja arviointivirhe.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission päätös ei ole unionin yleisten syrjintäkiellon periaatteen ja yhdenvertaisuusperiaatteen mukainen
- 8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on soveltanut analogisesti tai tukeutunut aiheuttomasti neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ säännöksiin, vaikka tätä direktiivi ei voitu soveltaa ajallisesti (*ratione temporis*)
- 9) Yhdeksäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, kun se on katsonut riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 176 perustelukappaleessa, että on olemassa tuensaajien ryhmä (joihin kantajat kuuluvat) ja että niille (kantajille) on myönnetty tukea, joka on perittävä takaisin riidanalaisen päätöksen 2 artiklan 1 kohdan nojalla.

⁽¹⁾ Sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 12.7.2016 annettu neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164 (EUVL 2016, L 193, s. 1).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.11.2019 – Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol v. komissio

(asia T-79/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/70)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 131, 8.4.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.11.2019 – DK v. GSA

(asia T-537/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/71)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska*

Seitsemannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 328, 30.9.2019.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI